Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 475
[V]ineri 14 noiembrie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

TOATE FORȚELE PENTRU TERMINAREA MUNCILOR AGRICOLE DE TOAMNĂ!

[Ma]i mult[e] îngrășăminte organice

[P]rintre mijloacele cele mai sigure, care știința agricolă le pune la îndemîna omului în scopul măririi recoltelor, se numără și îngrășămintele naturale și chimice. Dintre îngrășămintele naturale gunoiul de grajd este cel mai răspîndit și mai cunoscut, aflat la îndemîna oricărei gospodării țărănești.

[S]e obișnuiește deseori să se spună [că] gunoiul de grajd este un îngrășămînt „complet și universal"; aceasta înseamnă, cu alte cuvinte, că el conține majoritatea substanțelor hrănitoare trebuincioase plantelor, și că poate fi folosit cu succes pe orice fel de sol și la toate culturile. Practica îndelungată a fruntașilor de pe ogoare arată într-adevăr că, gunoiul de grajd sporește cantitativ și calitativ recolta la cereale și plante tehnice cît și la vița de vie, pomi roditori, legume și alte culturi. Aceasta nu înseamnă însă că îngrășămîntul trebuie aplicat peste tot în același fel. In regiunile mai umede, cu terenuri grele, argiloase, este recomandabil să se folosească gunoiul în cantitate mai mare și bine descompus; pe solurile din zonele secetoase invers. Gunoiul trebuie folosit cu întîietate la culturile mari consumatoare de substanțe hrănitoare, cum sînt: sfecla de zahăr, cartofii, cînepa, bumbacul, porumbul etc. Este necesar, de asemenea, să se țină seama de locul pe care îl ocupă planta îngrășată în asolament ș.a.m.d.

Există încă în mintea unor țărani muncitori, părerea că gunoiul de grajd nu se folosește și că nu aduce sporuri de recoltă. Alții susțin chiar că e vătămător. N-au dreptate nici unii, nici alții. Gunoiul de grajd pregătit și folosit cu chibzuință afinează pămîntul, îi îmbunătățește însușirile fizico-chimice, îi mărește puterea de păstrare a apei și îl îmbogățește în substanțe hrănitoare, creînd astfel condiții prielnice pentru obținerea unor recolte sporite.

Cercetările făcute mai mulți ani de-a rîndul, la diferite stațiuni agricole experimentale, au arătat că la porumb, bunăoară, se poate obține în plus, numai prin utilizarea gunoiului de grajd, 4-500 kg boabe la hectar și chiar mai mult. Demn de amintit este faptul că influența bună pe care o are gunoiul asupra producției, se resimte și în anii următori. Intr-o experiență executată la I.C.A.R. Valul Traian-Constanța, s-a observat că producția porumbului îngrășat direct cu gunoi de grajd, a sporit cu 512 kg boabe la hectar, iar cea a griului de toamnă care a urmat după porumb, cu 700 kg la hectar.

Pentru a obține producții sporite la culturile ce se vor însămînța în primăvara anului 1959, este necesar să se îngroape acum, toamna, odată cu arătura adîncă, cantități cît mai mari de îngrășăminte naturale. Cu toate că ne aflăm într-un sezon prielnic acestor lucrări, se constată că nu se acordă peste tot atenția cuvenită fertilizării unor suprafețe cît mai întinse. Mult rămîne în urmă cu transportul și încorporarea îngrășămintelor naturale sînt îndeosebi regiunile Galați, Ploești și Iași. Este de datoria organelor agricole și de stat din regiunile sus amintite să ia măsuri pentru urgentarea acestei acțiuni. Toate rezervele de îngrășăminte naturale existente în gospodării trebuie transportate și îngropate sub brazdă în cel mai scurt timp, pentru a se pune astfel bază trainică recoltelor anului viitor.

Vești din Zvoriștea

[Ț]ăranii muncitori din comuna Zvoriștea, raionul Dorohoi, se preocupă [int]ens pentru asigurarea unei baze [trai]nice recoltei anului viitor. Astfel, [cele] 6 întovărășiri agricole din comună [și ț]ăranii muncitori cu gospodării individuale au executat pînă în prezent [ară]turi adînci de toamnă pe 842 ha. [din] cele 1.100 planificate, transportînd [tot]odată 1.460 tone de gunoi de grajd. [In] fiecare din cele 8 sate ale comunei [au] fost organizate cîte 10—12 platforme model pentru gunoiul de grajd.

Au fost asigurate și condiții bune de iernat reproducătorilor de la stațiunea de montă existentă în comună. In grajdul nou construit s-a instalat lumina electrică și au fost însilozate cîte 6 tone nutrețuri pentru fiecare reproducător.

Paralel cu muncile agricole de sezon în comună se desfășoară cu intensitate și comasarea terenurilor întovărășirilor agricole.

VASILICA IOAN
corespondent

ZI DE TOAMNĂ LA G. A. S. BUFTEA

Ne apropiem de sfîrșitul toamnei. De cules, au mai rămas puține roade. In schimb, pregătirile pentru recolta anului viitor sînt încă în toi. Vizitînd de curînd gospodăria agricolă de stat Buftea din preajma Capitalei, foto-reporterul nostru a surprins cîteva aspecte caracteristice ale muncilor la ordinea zilei.



Tractoristul Mihai Popovici din brigada experimentală (fotografia 1) zorește executarea arăturilor adînci, depășindu-și zilnic norma cu 90 la sută. Echipa lui Gheorghe Burtea din sectorul legumicol (fotografia nr. 2) recoltează varză și o trimite zilnic pe piețele Capitalei.

Foto: D. CONSTANTINESCU



Rezultat îmbucurător

Convorbire cu tov. ION CROITORU, directorul Trustului Gostat-Pitești

Spre deosebire de alți ani, Trustul regional Gostat Pitești a terminat în toamna aceasta, printre primele, atît însămînțările cît și arăturile adînci. Pentru a afla „secretul" acestui succes, ne-am adresat tov. ION CROITORU, directorul Trustului mai sus amintit.

— Trustul pe care îl conduceți este fruntaș atît la îndeplinirea planului de însămînțări, cît și la executarea arăturilor adînci de toamnă. Vreți să ne spuneți cum ați reușit acest lucru?

— Dacă vă mai aduceți aminte, anul trecut, ca și în anii din urmă, Trustul Gostat-Pitești era mereu codaș în muncile agricole. In toamna aceasta, lucrurile nu s-au mai repetat. Aceasta, deoarece au fost luate toate măsurile necesare. In primul rînd, mașinile și uneltele agricole au fost bine reparate. In campania actuală foarte rar s-au defectat tractoarele în brazdă. Ele au lucrat zi și noapte și cu întreaga capacitate de lucru. Pentru prima dată, Trustul nostru a reușit să termine însămînțările de toamnă la timpul optim, care pentru regiunea noastră este între 15 septembrie și 5 octombrie. In seara zilei de 5 octombrie, noi am raportat că Trustul a terminat însămînțarea păioaselor.

— In această situație, este explicabil de ce ați terminat acum primii pe țară și arăturile.

— Arăturile adînci de toamnă le-am început odată cu însămînțările. Ținînd seama de faptul că însămînțările trebuiau făcute la timp, majoritatea mașinilor și uneltelor agricole au fost folosite însă la această lucrare. Dar pe măsură ce însămînțările înaintau, tractoarele eliberate treceau imediat la arături. La această lucrare s-a folosit mult schimbul II.

Iată de ce, noi am reușit să îndeplinim planul inițial de 10.940 ha de arături în ziua de 6 noiembrie.

— Mai aveți de executat peste planul inițial și alte arături?

— Circa 800 de ha pe terenurile pe care le-am preluat de la diferite instituții. Și aceste arături ar fi fost terminate acum, dacă nu întîmpinam greutăți din partea unor sfaturi populare, în ceea ce privește predarea lor.

— După cîte am aflat, o parte din tractoarele gospodăriilor agricole de stat din regiune, lucrează acum pe ogoarele unităților agricole cooperatiste. Este adevărat acest lucru?

— Da. Este adevărat. Noi am căutat pe cît ne-a fost posibil să ajutăm unitățile agricole cooperatiste rămase în urmă la arăturile adînci de toamnă lucrînd în contul S.M.T.-urilor. In prezent, 68 de tractoare ajută gospodăriile agricole colective și întovărășirile la executarea arăturilor.

— Ați putea să ne spuneți ce alte lucrări au mai fost executate de către gospodării în campania de toamnă?

— O lucrare importantă a fost și aceea de fertilizare a terenurilor slab productive. Spre deosebire de alți ani, anul acesta, pe ogoare au fost cărate mari cantități de îngrășăminte naturale și chimice. Bunăoară, gospodăria agricolă de stat Drăgănești-Olt a încorporat în sol peste 3.400 tone de gunoi de grajd, cea din Piatra Olt 3.080 tone, Poiana 2.000 tone etc. Cantitățile de îngrășăminte date anul acesta pe ogoare, întrec cu cîteva sute de tone pe cele date anul trecut.

I-am mulțumit tov. Ion Croitoru pentru informațiile date, urînd succes și pe viitor Trustului pe care îl conduce.

In regiunea București

Să fie intensificat ritmul arăturilor adînci

Pentru a pune temelii trainice unor recolte îmbelșugate în anul viitor, oamenii muncii din agricultură trebuie să-și îndrepte toată atenția spre executarea arăturilor adînci de toamnă. Este bine cunoscut rolul acestor lucrări în obținerea unor recolte bogate. Ele ajută la păstrarea apei din pămînt, îmbunătățesc însușirile fizice ale solului, distrug buruienile și dăunătorii animali și vegetali ai plantelor și înlesnesc efectuarea mai de timpuriu a muncilor de primăvară.

Un rol de seamă în efectuarea pe scară largă a ogoarelor de toamnă în gospodării colective și întovărășiri îl au S.M.T.-urile. Cunoscînd marile foloase ce le aduc arăturile adînci de toamnă, S.M.T.-urile din regiunea București au trecut cu forțe sporite la executarea acestor lucrări. S.M.T.-uri ca cele din Budești, Ulmeni, Sărulești și Nanov au și ogorît însemnate suprafețe de teren ce vor fi semănate în primăvara anului viitor. Ele au efectuat arături adînci într-un volum cuprins între 2.189—4.221 hantri.

Cu toate acestea, volumul arăturilor adînci de toamnă efectuate pînă în prezent în regiunea București, (circa 70.000 de hantri) este cu totul nesatisfăcător, față de planul de peste 200.000 de hantri.

Trebuie arătat că S.M.T.-uri ca cele din Slobozia, Bogdana, Lehliu și Grivița nu au executat arături adînci decît pentru un volum cuprins între 307—531 hantri, ceea ce este foarte puțin față de posibilități. Principala cauză care face ca în aceste unități ritmul executării arăturilor adînci de toamnă să bată pasul pe loc, este faptul că numeroase tractoare se defectează în brazdă. Cum să-și îndeplinească viteza zilnică de lucru la arături adînci S.M.T.-urile Bogdana, Grivița ori Lehliu, cînd în aceste stațiuni stăteau defecte zilele trecute între 15—39 tractoare?

Conducerile S.M.T.-urilor mai sus arătate ca și ale celorlalte stațiuni rămase în urmă cu efectuarea arăturilor adînci de toamnă, au datoria de a lua neîntîrziat măsurile ce se impun (și în primul rînd repunerea imediată în stare de funcționare a tractoarelor defecte) pentru a intensifica ritmul executării acestor importante lucrări.

L. ION

—o—

Au terminat de treierat orezul

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Mircea Vodă, raionul Filimon Sîrbu, a însămînțat anul acesta 46 hectare cu orez. De curînd gospodăria a început recoltatul orezului. Imediat după recoltat a și început treieratul. In cîteva zile colectiviștii din Mircea Vodă au terminat treieratul celor 46 hectare cultivate cu orez, obținînd în medie 4.000 kg la hectar.

GRIJA FAȚĂ DE OM



In ultimii ani, gospodăriile agricole de stat s-au îmbogățit cu noi și frumoase construcții.

Iată în fotografie, noul grup social și cantina, date de curînd în folosință, la gospodăria agricolă de stat Orăștie din regiunea Hunedoara.

Foto: I. MIRCEA

NOI OGOARE UNITE

Pășesc pe drumul gospodăriei colective

Acum opt ani, în satul Cristești din raionul Botoșani, a luat ființă o gospodărie colectivă.

Cele 32 de familii au pornit la drum cu numai 40 ha de teren, fără animale de muncă, fără experiență, dar cu o nemărginită dragoste de muncă.

Astăzi, cei din Cristești vorbesc cu îndreptățită mîndrie despre munca și viața lor îmbelșugată.

Anul acesta, de pildă, valoarea unei zile-muncă va depăși suma de 30 de lei.

Succesele obținute an de an de către colectiviștii din Cristești, au făcut ca tot mai mulți țărani muncitori din sat să pășească cu încredere pe drumul gospodăriei colective.

Dar nu numai în Cristeștii Botoșanilor țăranii muncitori se conving că unindu-și ogoarele pot obține recolte din ce în ce mai bogate.

In ziua de 26 octombrie, mai mulți țărani muncitori, romîni și germani din Dorolea, raionul Bistrița, și-au unit laolaltă 43 de ha de teren, inaugurînd întovărășirea agricolă „Steaua Roșie". De remarcat este faptul că membrii noii întovărășiri s-au înscris cu tot terenul arabil și de fînețe pe care îl aveau. Acum, în sat au mai rămas doar 6 familii de țărani muncitori, în afara sectorului socialist.

Tot în aceeași zi, în comuna Sieu, raionul Bistrița, a fost inaugurată o întovărășire ce poartă denumirea de „Petöfi Șandor". Cele 42 familii și-au unit peste 40 ha de pămînt pentru a-l lucra în comun. In comitetul de conducere au fost aleși cei mai buni gospodari ca Szöbo Mártin, Decsei Ion și alții.

I. GH.

Zilnic cîte 15 vagoane

In curtea gospodăriei colective din Vadul Săpat, raionul Mizil, motorul autocamionului mormăia înfundat. Șoferul îi dăduse drumul să-l încălzească.

— Gata, ăsta e ultimul transport, zise magazionerul Alexandru Manea, urcîndu-se în cabină, lîngă șofer.

Nicolae Țucăr, președintele gospodăriei, se mai uită un timp după camionul care plecase și intră înăuntru. Colectiviștii din Vadul Săpat expediau în ziua aceea ultimul transport de porumb din cele 24 de tone contractate și mă hotărîsem să însoțesc acest transport pînă la baza din Mizil.

Cînd am ajuns la bază era ziua mare și munca în toi. In ultimele zile timpul fusese uscat și transporturile lesnicioase, așa că gospodarii din raionul Mizil profitau de vremea bună, cărînd la bază porumbul contractat.

Din 27 de comune ale raionului, vin zilnic la bază care și camioane încărcate cu știuleți. In fruntea acestei acțiuni stau gospodăriile agricole colective și întovărășirile. La pătule, erau în ziua aceea veniți cu porumb cîțiva întovărășiți din comuna Amaru. In comună sînt 2 gospodării colective și 4 întovărășiri. Intre ele a început întrecerea. In fiecare dimineață ieșeau pe porțile gospodăriilor și ale întovărășirilor șiruri de care cu știuleți. In cîteva zile cele 120 de tone de porumb contractate de colectiviștii și întovărășiții din Amaru au fost predate bazei din Mizil. Din Boldești, 4 întovărășiri au adus la bază 90 de tone. Gospodăria colectivă din Grădiștea terminase și ea de predat cele 12 tone contractate. Zilnic, la baza din Mizil se predau în medie circa 15 vagoane.

Către prînz zarva din bază se mai liniștise și cum magazionerul colectivei de la Vadul Săpat terminase treaba, am avut vreme să stăm puțin de vorbă.

— Va să zică ai terminat cu baza tovarășe Manea? zic eu.

— Nu prea, o să mai avem de venit pe-aici peste puțină vreme, tot cu porumb, mi-a răspuns el.

Alexandru Manea zîmbea. Incurcătura mea îl înveselea. Vedea bine că nu știu despre ce-i vorba. De aceea m-a lămurit pe îndelete:

Cu transportul din ziua aceea gospodăria își predase cantitatea contractată. Colectiviștii din Vadul Săpat alocaseră însă fondului de bază 15.000 de kg. de porumb pe lîngă cele 4.000 de kg. de grîu și 1.200 de kg de orz și Alexandru Manea despre aceste cereale vorbea. Porumbul va fi vîndut statului prin achiziții și urmează să fie adus și el la bază.

După ce m-am despărțit de Alexandru Manea, am stat de vorbă cu directorul bazei care, în cîteva cuvinte, mi-a spus că pînă în prezent baza a preluat mai mult de jumătate din cantitățile de porumb contractate și acțiunea e în plină desfășurare.

Un flăcău a venit să-l cheme pe director la pătule. Trebuia să dea acolo îndrumări. A plecat grăbit. Din nou la pătule era gloată mare.

MARIN FLOREA

Pentru un rod bogat de struguri în anul viitor

Despuiate de haina frunzelor și cu butucii ușurați de povara rodului, viile așteaptă din nou mîini harnice și pricepute care să le pregătească în vederea viitoarei recolte. Culesul abia terminat — prin unele locuri încă în curs — n-a pustiit podgoriile lăsîndu-le în voia vînturilor și a intemperiilor apropiate. Belșugul de struguri din acest an a dovedit viticultorilor cîtă însemnătate au lucrările de toamnă executate la timp și bine pentru sporirea producției la ha. Iată de ce grija lor imediată este de a face primele lucrări în acest scop.

— Am cules pînă acum mai bine de 30 de vagoane de struguri peste plan. Și mai avem încă pe atîta de cules. Totuși îngropatul viei se desfășoară cu intensitate, mi-a spus tov. Ionescu, inginerul șef al gospodăriei de stat Săhăteni, regiunea Ploești.

Intr-adevăr pe toate parcelele brigăzilor viticole îngropatul este în toi. La multe dintre brigăzi îngropatul s-a început chiar în urma culesului. Procedînd așa brigada condusă de Ștefan Lupan de la secția Sătuc a efectuat această importantă lucrare pe aproape 50 de ha. Pe suprafețe mari s-a executat îngropatul și de către brigăzile lui Ion Popescu și Ion Smărăndoiu de la secția Tohani, ca și cele ale lui N. Orășanu și Ion Istrate de la secția Vîrfu cu dor. Pînă acum cîteva zile, pe întreaga gospodărie s-au îngropat peste 400 de ha de vie. In ultimul timp aici, s-a început și aratul printre rînduri, această lucrare executîndu-se pe mai bine de 100 de ha.

Ritmul în care se fac lucrările de toamnă în viile gospodăriei agricole de stat Săhăteni dovedește că viticultorii folosesc cu pricepere experiența anului agricol 1957—1958 fiind hotărîți să obțină pe viitor recolte tot mai bogate de struguri.

RECOLTEAZĂ COARDE ALTOI ȘI EXECUTĂ TĂIERI DE UȘURARE

In cea mai mare parte a podgoriilor din Dealul Mare mușuroitul butucilor este suficient pentru a-i feri de îngheț. Acest sistem de a proteja via de îngheț nu-l pot folosi însă și viticultorii din gospodăria agricolă de stat Tințești, raionul Buzău. Aici, datorită așezării viilor și a curenților foarte reci care se abat pe aceste locuri în timpul iernii, executînd numai mușuroitul, via este expusă înghețului. De aceea, via trebuie îngropată total. Față de mușuroit însă această lucrare prezintă oarecari greutăți. Coardele fiind multe și lungi lucrarea de îngropat este mai anevoioasă. Pentru a ușura munca și pentru a efectua cît mai bine îngropatul, viticultorii din această gospodărie fac mai întîi tăieri de ușurare. Inlăturînd o bună parte din prisosul de coarde, ei au totuși grijă să lase cel puțin de două ori mai multe coarde decît sînt necesare rodului din anii viitori. Pînă mai zilele trecute s-au făcut tăieri de ușurare pe aproape 50 la sută din viile ce urmează a fi îngropate total. Odată cu tăierile de ușurare, vrednicii viticultori din această gospodărie recoltează și coardele altoi necesare altoirilor din primăvară. Se recoltează coarde altoi din soiurile Pinot gris, Chasselas, Cabernet etc. Pînă acum, s-au recoltat peste 34.000 de bucăți coarde altoi în lungime de 1,5—1,8 m. După recoltare coardele altoi sînt legate în pachete de cîte 100 bucăți și stratificate cu grijă în pivniță. Atît tăierile de ușurare, recoltatul coardelor altoi cît și îngropatul se fac numai de către oameni pricepuți, supravegheați și îndrumați îndeaproape de maistrul viticol M. Moise.

VASILE CAZACU

Printre COLECTIVIȘTII din Roma, raionul Botoșani

De dimineață tot alerg după tovarășul Mihai Bîrligă, președintele colectivei din comuna Roma, raionul Botoșani. De la sediul gospodăriei mi s-a spus că e la sfatul popular. Cînd am ajuns la sfatul popular, tocmai plecase pe cîmp cu niște ingineri, în legătură cu organizarea terenului. Imi lăsase însă vorbă să-l aștept la sediul colectivei căci se va întoarce. De la sfatul popular pînă la birourile gospodăriei nu sînt decît vreo trei sau patru kilometri, urcuș și coborîș. Am așteptat totuși, căci alta n-aveam ce să fac.

Și tovarășul Bîrligă s-a ținut de cuvînt. E ora patru și jumătate după amiază și ședința pentru care a venit trebuia să înceapă la patru. Dar pînă se adună ceilalți comuniști de pe la treburi, sînt hotărît să nu-l mai las pe tov. președinte să iasă din această odaie.

— Am văzut un trimis al gospodăriei vînzînd zarzavaturi tocmai la Gura Humorului încep eu discuția. De fapt, tocmai acest lucru mi-a dat de gîndit și m-a mînat încoace. Zvonul că au venit colectiviștii din comuna Roma cu zarzavaturi ieftine și bune s-a răspîndit ca fulgerul în oraș. Mi-am dat seama mai bine acolo ce înseamnă schimbul avantajos între sat și oraș.

— Da, îmi dă dreptate tovarășul președinte, e adevărat că a mers un camion al nostru la Gura Humorului. Am cumpărat niște cherestea de acolo și ne-am gîndit să nu ne ducem cu camionul gol.

— Aveți și camion propriu? mă mir eu.

— Și de ce nu! îmi zîmbește cu bunăvoință, dar și cu oarecare mîndrie, președintele. Avem trei, nu unul.

Cu un glas blajin, glas ce se potrivește atît de bine cu toată înfățișarea plăcută, lipsită de orice urmă de îngîmfare, președintele îmi povestește apoi că gospodăria cuprinde 324 de familii, adică 30 la sută din întregul sat. Are o suprafață de 912 ha, pe care cultivă grîu, porumb, sfeclă de zahăr, zarzavat. Are de asemenea, o livadă întinsă de 5 ha precum și 20 de ha de vie.

— E drept, încă nu toată pe rod, dar într-un an, doi, vom avea belșug și de struguri, spune președintele. Mai avem trei iazuri construite de noi. Avem 51 vaci, 26 cai de muncă și 16 boi; apoi 36 scroafe mari, 150 porci la îngrășat și 100 purcei, mai avem 530 oi — cu tot cu mioare — 144 stupi și...

Aici președintele a întrerupt lungul șir al lui „avem". Vedeam că de cîtva timp, își aruncă din ce în ce mai des privirile pe geam.

— Na! a răsturnat-o! a exclamat el deodată, cu atîta mîhnire în glas, încît am sărit speriat.

...Te rog, a continuat tov. Bîrligă, să mă ierți cîteva clipe. Vin îndată.

Și a ieșit val-vîrtej.

Am privit pe geam. Și am putut cunoaște că era vorba de o căruță răsturnată care încurca drumul. Tocmai mă pregăteam să ies, cînd în biroul mic și cam întunecos a intrat un om. Inalt, de un blond roșcat la față, cu mișcări domoale, omul și-a scos șapca din cap, și-a netezit părul moale, lăsat pe spate și s-a prezentat.

— Sînt brigadierul Prodan Mihai și m-a trimis tov. președinte să mai stăm de vorbă. Pe el să-l iertați că are o leacă de treabă.

M-am scărpinat în cap cu obidă. Supărarea mi s-a citit pe față, căci tov. Prodan s-a grăbit să mă liniștească:

— Așa-i la noi toamna. Sînt treburi multe, gospodăria e mare și pe președinte nu-l rabdă inima să nu dea ajutor unde e nevoie. Dar despre colectiva noastră vă pot spune și eu destule.

Am primit lucrurile așa cum erau și mi-am pregătit creionul de scris.

— Eu sînt la o brigadă de cîmp, continuă tov. Prodan. Avem două brigăzi de cîmp, încă una furajeră și încă una pomicolă-legumicolă. Am terminat adunatul porumbului. Recolta a fost destul de bună. Am scos cam 4.000 kg la hectar, căci am însămînțat numai dublu hibrid. Mult venit ne-a adus și grădina de zarzavat. Așa se face că am putut să dăm numai avansuri cîte 3 lei, 2,500 kg grîu și 0,500 kg orz pentru fiecare zi-muncă. Colectiviști ca Andriș P. Ion, cu 368 zile-muncă, Iacob Gh. cu 306 zile-muncă, Cososki Dumitru cu 301 zile-muncă, sau Hristodor Alex. cu 314 zile-muncă, sînt numai cîțiva fruntași ai noștri și au ridicat cele mai însemnate cantități de cereale drept avansuri. In afară de ei mai sînt și alți colectiviști harnici, cu care ne putem mîndri.

O bătaie sfioasă în ușă îl întrerupse din vorbă pe povestitor. Ușa se deschise și un cap frumos de fată se ivește de după ușă.

— Aici erai, tovarășe brigadier? întreabă ea veselă. Hai mai repede că începe ședința.

Tov. Prodan se ridică. Ii citesc pe față părerea de rău, dar n-are ce face. N-am încotro nici eu și-i îngădui plecarea.

— Am să-ți trimit pe altcineva să stai de vorbă, îmi promite el din ușă.

Cel pe care-l trimite e un om în vîrstă, cu părul aproape cărunt, cu aceleași mișcări domoale pe care le au toți oamenii pe aici, și cu o voce joasă, cam răgușită. E tov. Lerca, de la contabilitate. El nu vorbește decît cu hîrtia în față. Scotocește în regi-

V. GAFIȚA

(Continuare în pag. 2-a)

„Elevi" SIRGUINCIOŞI

Nu mai fusesem de multă vreme în comuna Radovanu, din raionul Oltenița. De aceea, cînd în ziua de 7 noiembrie am intrat în ograda gospodăriei colective de aci, abia am mai recunoscut locurile. Cu vreo doi ani şi ceva în urmă, în afară de clădirea birourilor, un grajd vechi şi un pătul — nu se afla nimic în ograda colectivei. Acum au răsărit ca din pămînt numeroase construcții: un atelier mare pentru fierărie, tîmplărie şi rotărie, o maternitate pentru scroafe, o magazie de cereale, o hală pentru păsări, un saivan pentru oi, o clădire a grădiniței sezoniere...

— Am crescut, mi-a spus tov. Topală Constantin, preşedintele gospodăriei colective. Nu numai în ce priveşte construcțiile şi recoltele — cum o să vă convingeți — dar şi în ce priveşte nivelul cunoştințelor oamenilor noştri. Iar convingerea noastră, a conducerii, e că tocmai acest lucru a contribuit şi contribuie mai mult ca orice la dezvoltarea gospodăriei.

Am vizitat magaziile, atelierele şi grajdurile şi am stat de vorbă cu oamenii aproape o zi întreagă. Am aflat că în acest an — cu toate condițiile mai grele — gospodăria colectivă din Radovanu a dobîndit recolte şi producții în sectorul zootehnic, cu mult mai mari decît ale țăranilor întovărăşiți: 1350 kg de grîu la hectar, 2.200 kg de orz, 2.300 kg. de ovăz, 2.300 kg. de porumb, aproape 1.400 kg de tutun, peste 4.000 kg de orez — aproape 4.000 kg de struguri, iată numai cîteva din cifrele care vorbesc de la sine atît despre vrednicia cît şi despre priceperea colectiviştilor de aci.

Învățămîntul agrozootehnic de masă se află în centrul atenției colectiviştilor din Radovanu

Şi dacă astăzi colectiviştii lucrează nu numai cu mai multă hărnicie, dar şi cu mai multă pricepere aceasta se datoreşte cursurilor agrozootehnice de masă. In ultimii doi ani, în gospodărie s-a organizat în bune condiții învățămîntul agrozootehnic.

Anul trecut, la lecțiile predate de către agronomul comunei, tov. Secureanu Andrei, ce s-au ținut în fiecare săptămînă, joia, cîte 2 ore, au participat cu regularitate aproape 80 de colectivişti. Brigadierii Hîrdău Nițu, Surdu I. Gheorghe, Popa Dragomir, Răducu Alexandru, Cringaşu Maria şi Agapie Niculae s-au străduit să mobilizeze cît mai mulți membri ai brigăzilor lor pentru a lua parte la lecții. Dintre cursanți n-au lipsit femeile — ca de pildă, Matei Safta şi Oprea Maria — şi îndeosebi tineretul, în frunte cu Pană Dumitru, secretarul organizației de bază U.T.M.

Cu ce învățăminte s-au ales colectiviştii de pe urma lecțiilor pe care le-au urmat?

In primul rînd, ei au acordat o mare atenție fertilizării ogoarelor. Pe toate terenurile pe care s-au executat însămînțări în primăvară, au încorporat şi importante cantități de gunoi de grajd, iar la unele culturi şi îngrăşămintele suplimentare în timpul vegetației.

Pînă la organizarea cursurilor din cadrul învățămîntului agrozootehnic de masă, colectiviştii nu dădeau o prea mare atenție condiționării semințelor. La lecțiile pe care le-au urmat în cursul iernii însă, ei au aflat cît de mare însemnătate are verificarea puterii de încolțire a semințelor şi condiționarea lor — şi n-au mai pus în brazdă decît sămînță sănătoasă şi tratată împotriva bolilor criptogamice. Tot de la aceste lecții, colectiviştii au învățat că de buna întreținere a culturilor depinde în mare măsură obținerea unor recolte bogate la hectar. Ca urmare, în acest an ei au executat de două ori plivitul, nu numai pe cele 25 de hectare ale lotului semincer, ci şi pe restul de 140 de hectare cultivate cu grîu. De mai multe ori au făcut plivitul şi pe tarlaua de 10 hectare cultivată cu orez. Iar la porumb, colectiviştii au dat patru praşile.

De altfel, o grijă deosebită pentru buna întreținere a culturilor au dovedit colectiviştii şi în ce priveşte plantele tehnice cultivate (tutunul, sfecla de zahăr etc.) ca şi la grădina de legume.

Cît priveşte preocuparea pentru buna îngrijire a animalelor este grăitor următorul exemplu: din toată comuna Radovanu, cei mai frumoşi purcei îi au colectiviştii — şi nu puțini sînt întovărăşiții care vin la gospodărie să cumpere godaci de prăsilă.

Convinşi de marele foloase pe care le au urmînd cursul agrozootehnic de masă, colectiviştii din Radovanu au luat măsuri încă de pe acum, ca în acest an, lecțiile să se desfăşoare în şi mai bune condiții ca anul trecut.

Unele din aceste condiții sînt deja îndeplinite: de cîteva luni, gospodăria se bucură de sprijinul unui tînăr inginer agronom care lucrează numai aci — tov. Costea Iosefina. Studiind cu migală în ultimele luni specificul terenurilor gospodăriei, cunoscînd mai îndeaproape ce anume lucrări agrotehnice trebuie executate, tînăra ingineră va putea să predea lecții mai bune, strîns legate de problemele dezvoltării colectivei.

De pe acum, s-au şi înscris la lecții mai bine de 120 de colectivişti din cele 245 de familii ale gospodăriei (150 de familii au intrat în colectivă, numai în acest an). Totodată, s-a procurat tot materialul didactic necesar pentru exemplificări, au fost asigurate scaunele pentru sala de cursuri, s-a executat o tablă nouă. S-a început şi amenajarea unei case-laborator care urmează a fi inaugurată la 1 decembrie, odată cu începerea cursului. Trebuie reținut că lecțiile practice se vor face de aci înainte pe un lot demonstrativ chiar alături de sediul gospodăriei colective.

— Sîntem pe deplin convinşi mi-a spus tov. Topală, preşedintele colectivei, că roadele învățăturilor pe care le vom primi la lecțiile ce vor avea loc în curînd, se vor vedea şi mai din plin, în anul ce vine.

AL. RAICU

O inițiativă lăudabilă

In comuna Cîndeşti, raionul Buhuşi, există 3 biblioteci dotate cu peste 3.250 de cărți de ştiință, literatură, etc.

De acum, țăranii muncitori au cam terminat lucrul la cîmp, avînd mai mult timp să citească unele cărți folositoare. Tocmai la acest lucru s-au gîndit şi tovarăşii din conducerea căminului cultural din Cîndeşti. Zilele trecute învățătorii Culbece Dumitru, Pristareu Lucreția şi Culbece Marieta au ales cele mai interesante cărți din bibliotecă, şi cu sacoşele pline cu cărți au plecat prin sat, îndemnîndu-i pe țărani să împrumute din volumele aduse, cele care îi interesează mai mult.

In felul acesta, cei trei învățători au reuşit ca numai într-o singură zi, să împartă în sat peste 70 de cărți. Printre cei care au luat cărți să citească se numără şi țăranii muncitori fruntaşi Cojocaru Alex. care a împrumutat broşurile „Creşterea viteilor", şi „Pe drumul unei vieți fericite"; Axinte Agripina, care a luat romanul „Mitrea Cocor" de Mihail Sadoveanu şi Blaj Vasile, care a împrumutat romanul „Pămînt desțelenit" de Şolohov.

TACHE VASILACHE
corespondent

Un frumos festival artistic

De curînd la căminul cultural din satul Tarnița, comuna Dagîța, regiunea Iaşi, a avut loc un frumos festival artistic la care au luat parte numeroşi țărani muncitori întovărăşiți din satele Tarnița, Buzdug şi Pîscu Rusului.

Cu acest prilej, tov. Mihai Cozmei, directorul şcolii din Tarnița a ținut conferința: „Arăturile adînci de toamnă şi însămînțările de toamnă" iar tov. Marieta Andriom, bibliotecara căminului cultural, a vorbit despre: „Străvechile legături de prietenie romîno-ruse".

După conferință, a urmat un bogat şi frumos program artistic prezentat de echipele de cor, dans şi teatru, formate din elevii din Tarnița.

Echipa de teatru a prezentat piesa „Răfuiala". Din formațiile de dansuri şi teatru s-au evidențiat în mod deosebit utemiştii: Ilie Buzdug, secretarul organizației U.T.M. din sat, Aneta Secrieru, Const. Buzilă şi Ilincă Vintu.

IOAN TRIFAN
corespondent

Activitate rodnică la biblioteca din Băileşti

Biblioteca raională din Băileşti a obținut în ultimul timp, frumoase rezultate. De la începutul anului, au fost citite peste 14.000 volume printre care 420 de cărți ideologice, 1.300 cărți şi broşuri cu caracter agricol, 7.350 cu caracter literar.

Printre cei 40 de cititori care frecventează zilnic biblioteca, mulți sînt țărani muncitori.

Datorită bunei organizări a muncii de propagandă a cărții, la această bibliotecă s-au înscris 67 de muncitori, 234 de funcționari, 395 de elevi, 200 de țărani muncitori şi alții, care pe lîngă cărți, citesc zilnic şi diferite ziare şi reviste. Numai în ultimele 15 zile ale lui octombrie, peste 100 locuitori din Băileşti au consultat zilnic ziarele „Scînteia" şi „Inainte".

Printre cei care s-au evidențiat în citirea cărților se numără țăranii muncitori Iancu Ştefan, (care a citit în cursul acestui an 170 volume diferite), Paner Lazăr, Licurici Gheorghe şi Văduva Maria.

VASILE RISTEA
corespondent

Epigramă

Unui brigadier siloic necinstit

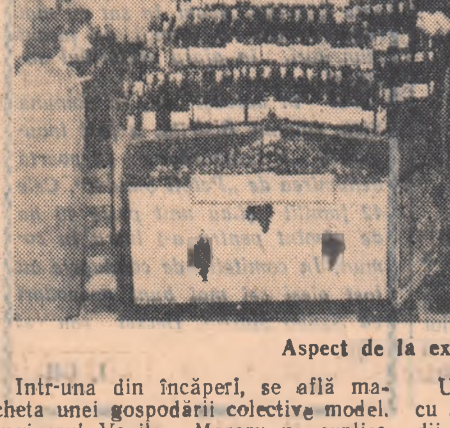
Dumnealui unde-a lucrat
Ca în codru a „operat"
Pentru care, evident,
Stă la „umbră" în prezent...

VASILE ISPĂŞOIU
corespondent

Vizitînd expoziția agricolă raională din Tecuci

De curînd, la Tecuci a avut loc într-un cadru festiv deschiderea expoziției agricole raionale. La această sărbătoare, au participat sute de colectivişti şi întovărăşiți, țărani muncitori din Barcea, Drăgăneşti, Matca, Munteni şi din alte comune ale raionului.

Am intrat să vizităm expoziția împreună cu un mare grup de colectivişti tineri şi vîrstnici — elevi la cursurile de pregătire a brigadierilor, socotitorilor şi contabililor pentru gospodăriile colective din regiune. In holul mare, ne-a atras imediat atenția un panou sugestiv care ilustrează creşterea sectorului socialist al agriculturii raionului. In anul 1956, în raion existau numai 21 de gospodării colective, cuprinzînd 903 familii cu 4.728 ha. teren; acum, sînt 41 de gospodării colective cu 2.255 familii ce dispun de 7.435 ha teren. O creştere mare se observă la întovărăşirile agricole: In prezent, în raion există 77 astfel de unități, față de numai 44 cîte erau în 1956. Cele 77 întovărăşiri unesc laolaltă 11.284 familii cu 20.575 ha, față de 1.788 familii cu 2.848 ha, în 1956.



Aspect de la expoziție

Intr-una din încăperi, se află macheta unei gospodării colective model. Inginerul Vasile Moraru ne explica amplasarea fiecărei construcții din complexul de clădiri: grajdurile, creşcătoria de porci, de păsări, magaziile etc.

Un panou mare arată comparativ cu sectorul individual, producțiile medii pe raion la principalele culturi obținute în gospodăriile de stat şi gospodăriile colective. Astfel, la porumb s-au înregistrat următoarele producții medii: gospodăriile de stat 3.500 kg. boabe, gospodăriile colective 1.850 kg, întovărăşirile agricole 1.450 kg, iar sectorul individual 1.100 kg. La grîu, gospodăriile de stat au realizat în acest an în medie 1.600 kg, gospodăriile colective 1.350 kg, întovărăşirile 1.110 kg, în timp ce în sectorul individual producția medie a fost de numai 860 kg. La floarea-soarelui, producțiile realizate pe sectoarele enumerate mai sus sînt de: 2.000 kg, 1.250 kg., 1.150 kg şi respectiv 800 kg în sectorul individual.

Loturilor experimentale ale grupului şcolar agricol Tecuci le-a fost rezervat un sector separat. Exponatele reflectă contribuția elevilor ca şi a colectivului de ingineri şi tehnicieni care, împletind munca didactică cu cea ştiințifică, dau un sprijin prețios dezvoltării agriculturii raionului.

Vizităm o altă încăpere a expoziției la fel de sugestiv organizată. Aceasta este rezervată pomiculturii, viticulturii, legumiculturii, protecției plantelor, silviculturii etc.

O piramidă formată din sticle cu diferite varietăți de vinuri şi țuică — produse ale gospodăriilor de stat şi colective din raion — domină întreaga cameră şi te îmbie parcă să le faci degustarea. De asemenea, struguri din principalele varietăți, mere, pere, gutui, nuci, prune, frumos aranjate, înconjoară un mare portret al lui I. V. Miciurin.

Panourile expuse ne informează şi despre creşterea producțiilor în gospodăriile colective, în aceste două importante sectoare. Astfel, dacă în 1956 s-a realizat pe raion o cantitate de 1.736 tone fructe, acum, aceasta a crescut la 1.926 tone. Viile gospodăriilor colective au dat în 1957 o producție medie de 5.500 kg struguri la hectar, în vreme ce în 1958 s-a realizat 7.500 kg.

Impreună cu expoziția agricolă regională şi celelalte expoziții organizate la raioane, expoziția agricolă de la Tecuci demonstrează convingător celor care o vizitează, superioritatea agriculturii noi, socialiste şi ilustrează grija permanentă a partidului şi guvernului pentru dezvoltarea şi înflorirea agriculturii noastre.

I. G. CENUŞA

Printre colectiviştii din Roma, raionul Botoşani

(Urmare din pag. 1)

stre, dă date precise. In anul trecut colectiviştii au primit pentru fiecare zi-muncă cîte: 11 kg cereale, 0,760 kg floarea-soarelui, 2,450 kg cartofi, 0,676 kg legume, 0,196 kg ceapă, cîte 0,70 kg brînză şi 0,80 kg zahăr şi cîte 0,12 kg țuică. Au fost familii care au adunat pînă la 700 zile-muncă. Atîta belşug au cărat colectiviştii acasă, că n-au mai avut unde pune rodul bogat al muncii unite. Unii nici pînă acum nu au ridicat întreaga cantitate la care aveau dreptul.

Dar n-am noroc nici cu tov. Lerca. Şi el e chemat la nu ştiu ce înregistrări urgente.

La fel cu preşedintele şi brigadierul Prodan, tov. Lerca s-a gîndit să nu mă lase să aştept în zadar. Mi-a trimis pe moş Hristodor, paznicul livezii venit cu nu ştiu ce treabă pe la sediul gospodăriei.

Moş Hristodor are chef de vorbă întotdeauna. El nu ține minte atîtea cifre şi date ca acei cu care am stat de vorbă mai înainte, dar grozav îi place să povestească despre gospodărie, despre sat, despre orice. Imi vorbeşte despre copii, despre nevastă şi mai ales despre el, cîte a îndurat în timpul războiului şi cum a scăpat de nu l-au luat fasciştii prizonier îndată după 23 August 1944.

— De unde vine numele comunei, pun eu o întrebare care de mult îmi stătea pe limbă, cînd însfîrşit prind o clipă de răgaz.

Tov. Hristodor ridică din umeri. Se scarpină sub pălăria țuguiată. Tace o vreme. Se gîndeşte.

— Apoi să vezi, tovarăşe dragă, grăieşte el fără grabă. Numele nu ştiu de unde o veni. Poate că are povestea lui. Or fi şi unii care s-o ştie. Eu n-o ştiu. Stau toată ziua la grădină. Şi noaptea la fel. Vin copiii şi-mi aduc de mîncare. Is mici, că m-am însurat tîrziu. Vin ei şi mă-ntreabă: „Tată, cînd vii şi pe acasă?" Vine şi nevasta, mă-ntreabă şi ea; „Gheorghe, tu pe-acasă nu mai dai?" „Nu mai dau, zic". Că treaba mea-i acolo. Acolo îi averea noastră, a colectiviştilor şi trebuie s-o păzesc. Vine unul, altul îşi ia dreptul de fructe, se duce.

— Aveți livadă mare? îl întreb eu.

— Deocamdată nu e prea mare. Dar va fi, o vom mări în cîțiva ani... Vino acolo să stăm de vorbă în linişte. Să-ți povestesc eu cum a fost cu înființarea gospodăriei noastre, în 1949... dacă nu ți-ar fi spus altul înaintea mea. Că eram numai 32 de familii — şi averea noastră: o vacă şi doi boi. A fost bătălie mare. Umblau chiaburii cu fel de fel de minciuni să ațîțe oamenii. Nici nu se înjghebase bine, şi se năpustiseră asupra ei. Da, da, a fost bătălie mare. Vino mîine la mine, sus, la livadă. Mai mîncăm un măr, mai spargem o nucă.. Alături e şi via... Acuma îi fi obosit, mergi să te culci că uite, s-a făcut întuneric şi degeaba cerci să mai însemni pe hîrtie. Mergi la un colectivist, aici, aproape, pe ulița nouă. A vorbit preşedintele să te primească. Ştii unde, chiar cum intri în sat, ulița cu casele noi. Pe-acolo a fost cîmp înainte. Acum, de cînd cu colectiva şi-au făcut oamenii case. Căci aşa sîntem noi, cei din comuna Roma: ne place să muncim bine, în gospodărie mare, dar şi să folosim de pe urma muncii noastre.

STUDENȚI LA PRACTICĂ



Paralel cu lecțiile teoretice, studenții Institutului agronomic „N. Bălcescu" din Bucureşti în cadrul practicii pe care o fac la ferma experimentală a Institutului, îşi însuşesc prețioase cunoştințe de care vor avea nevoie în producție.

In fotografie: un grup de studenți din anul I al Facultății de horticultură, primind indicații din partea tov. asistent Popa Vasile, înainte de începerea plantării arpagicului de toamnă.

Cărți noi apărute în Editura Agro-Silvică de Stat

MANIŞOR P. „Mecanizarea lucrărilor de însilozare" — 230 pagini — 5,80 lei.

Este o lucrare originală care cuprinde pe lîngă cerințele agrozootehnice şi tehnologice ale însilozării culturilor furajere, descrierea şi funcționarea maşinilor folosite în acest scop.

Lucrarea este de nivel mediu şi se adresează personalului tehnic din sectorul mecanizării agriculturii.

LEMEL I.: „Ungerea tractoarelor, maşinilor agricole şi autovehiculelor" — 250 pagini — 7 lei.

Lucrarea tratează despre problemele privind ungerea tractoarelor şi maşinilor agricole cît şi despre caracteristicile combustibililor şi lubrifianților folosiți. Este de nivel mediu şi se adresează tractoriştilor, şefilor de brigadă şi tehnicienilor din S.M.T. şi G.A.S.

Nici o îngăduință față de jefuitorii avutului obştesc

Gospodăriile agricole de stat din regiunea Ploeşti dețin suprafețe întinse de terenuri agricole de pe care obțin recolte bogate de cereale, legume şi zarzavaturi. Multe gospodării au puternice sectoare zootehnice, iar în perimetrul unor unități se cultivă pe suprafețe mari vița de vie. Gospodării de stat ca cele din Săhăteni, Răduceşti, Valea Călugărească şi altele se pot mîndri şi în acest an cu rezultate bune dobîndite în sectorul viticol, zootehnic ori cerealier. Şi bineînțeles că roadele culese de unitățile arătate, se datoresc în primul rînd muncii însuflețite a muncitorilor şi tehnicienilor de aici, faptului că ei, țin la bunurile gospodăriilor în care lucrează, ca la lumina ochilor. Cuvinte de laudă pot fi aduse lui Ştefan Predoiu şi Alexandru Dinulescu, maiştri viticoli de la gospodăria agricolă de stat Stîlpu, care în acest an au obținut 7 vagoane de struguri peste plan, cît şi tractoriştilor Ion Mihai, Niculae Duțu şi Gh. Stoica care în campania agricolă de toamnă şi-au depăşit zilnic norma cu 50 la sută. Un bun exemplu, nu numai de hărnicie şi dragoste față de muncă, ci şi de cinste şi modestie, îl dă şi maistrul Marcel Moise de la gospodăria de stat Țințeşti. Dacă ar fi să dăm şi alte exemple asemănătoare, ar trebui să înşirăm sute şi sute de nume de oameni care depun tot interesul în muncă pentru ca gospodăriile unde lucrează să obțină rezultate cît mai bune.

Dar, pe lîngă aceşti muncitori ai ogoarelor, oameni harnici şi cinstiți, au reuşit să se cuibărească în unele gospodării agricole de stat din regiunea Ploeşti şi unele elemente corupte, al căror gînd a fost de a se chivernisi furînd din avutul obştesc.

Iată cîțiva din aceşti escroci care nu înțeleg să trăiască şi să muncească cinstit.

Să începem mai întîi cu un exemplu de la gospodăria de stat Buzău. Nu de mult, conducerea acestei unități a hotărît să mărească numărul de vaci din gospodărie. Pentru achiziționarea animalelor necesare au fost trimişi zootehnistul Stelian Lepădatu şi casierul Petre Gavrilă. Aceştia, au cumpărat vacile şi s-au întors în gospodărie. La justificarea sumelor, cei doi au vrut să mai „ciupească" ceva bani prin majorarea chitanțelor de cumpărare cu aproape 5.000 de lei. Escrocheria falsificatorilor însă n-a reuşit.

In acelaşi fel necinstit a procedat şi brigadierul Gheorghe Popescu de la gospodăria de stat Drăgăneşti, care a fost trimis de gospodărie să achiziționeze material lemnos. Şi acesta „a încurcat" în aşa fel actele de cumpărare încît n-a mai putut să justifice suma de 22.000 lei.

La gospodăria de stat Mărăcineni, am întîlnit altfel de hoți. Nu de bani, ca cei de mai sus, ci de cereale. Aceştia, sînt Dumitru Partal, magazioner, Vlăduț Onisim, brigadier şi Constantin Tîrcolea, contabil. Ei au sustras din avutul gospodăriei 32 de saci cu porumb şi 20 saci cu ovăz.

Toți ticăloşii arătați mai sus au fost demascați la vreme de către oamenii cinstiți din gospodăriile de stat amintite, iar apoi au fost dați pe mîna justiției populare, care i-a pedepsit pe măsura faptelor comise.

Intr-o discuție avută cu tov. Vasile Irimescu de la serviciul juridic al Trustului Gostat Ploeşti, dînsul îmi spunea: „Eu sînt sigur că pe viitor, în Trustul nostru nu vor mai putea fi întîlnite cazuri de furturi". Cu sprijinul tuturor oamenilor cinstiți din gospodăriile agricole de stat din regiunea Ploeşti este fără îndoială că orice încercare de jefuire a bunurilor statului va fi lovită cu toată hotărîrea.

GH. BACIU

E bine să ştiți

Ce sînt depunerile cu regularitate

In dorința de a veni în ajutorul oamenilor muncii C.E.C.-ul a introdus de curînd o nouă formă de economisire. Ne referim la forma numită: depunerile cu regularitate pe bază de consimțămînt scris. In ce constă ea? Cel care vrea să economisească în mod sistematic dă un consimțămînt scris pe baza căruia mandatarul C.E.C. din sat, gospodărie de stat, S.M.T. etc depune lunar sau chenzinal bani pe libret de economii. Banii provin, bineînțeles, din salariul celui care economiseşte şi sînt depuşi pe numele lui. Depunerile pe bază de consimțămînt scris sînt strict voluntare. Depunătorul poate dispune cum doreşte de suma economisită pe care o poate ridica oricînd, parțial sau în întregime. El poate oricînd sista depunerea.

Depuneri pe bază de consimțămînt scris pot să facă şi cei care nu sînt salariați. Membrii unităților cooperatiste pot, de pildă, consimți să depună un anumit procent din avansul bănesc lunar sau trimestrial. Țăranii muncitori cu gospodării individuale pot cere în scris să li se depună pe librete de economii anumite procente sau sume (în cifre absolute) din banii ce li se cuvin pentru diferitele produse contractate cu organizațiile comerciale de stat şi cooperatiste.

Depunînd pe bază de consimțămînt scris producătorii agricoli pot strînge treptat sume de bani cu care să-şi poată construi case noi, să-şi cumpere lucruri de valoare ridicată. In perioada cît banii se află la C.E.C. ei sînt folosiți la dezvoltarea economiei naționale.

Economisirea prin C.E.C. este aşadar, spre folosul atît al depunătorului care-şi poate spori banii prin dobînzi şi cîştiguri, cît şi în folosul statului nostru.

De ce s-au certat DOI FRAȚI

ÎN ANUL 1938, în Dobrogea existau 119 tractoare. Toate erau în stăpînirea moşierilor.

ÎN 1958 peste 6180 de tractoare aparținînd celor 33 S.M.T.-uri din regiunea Constanța au muncit pămînturile unite ale colectiviştilor (din situațiile statistice).

Vasile a ieşit trîntind furios uşa. S-a oprit lîngă remiză.

— I-auzi puştiul, vine cu pretenții! a vorbit sieşi în timp ce căuta în pachetul de „Mărăşeşti" o țigară mai moale.

Descumpănit pentru moment de furia fratelui, „puştiul", rămas singur, şi-a țuguiat buzele parcă ar fi suflat într-o ciorbă fierbinte. Apoi a zîmbit.

— Degeaba se înfurie, tot nu rămîn.

A apucat hotărît minerul valizei din placaj vopsit şi a pornit spre gară fără să-şi ia rămas bun.

Cînd Vasile l-a observat, Gică era departe, pe poteca de lîngă liziera de salcîmi. N-a strigat după el.

— Al dracului s-a făcut, nu vrea şi pace!

Din felul cum vorbise, nu puteai desluşi dacă îi era necaz că frate-său nu-l asculta, sau pentru că plecase fără să-şi ia rămas bun.

★

...Vasile Bărbulescu, al doilea din cei 6 copii ai unui țăran de prin părțile Vălenilor de Munte a plecat de acasă cu vreo 8 ani în urmă. Aflase de la un prieten că nu departe de Bucureşti a luat ființă o stațiune de maşini şi tractoare. Era nevoie de tractorişti.

— Tractorist mă fac! a hotărît, şi a plecat avînd în buzunar adresa scrisă pe un petec de ziar.

Cînd, după şcoală i s-a încredințat tractorul Vasile l-a privit nu prea mulțumit. Era un „Lanz" vechi de cînd vremea, care scotea din tine valuri de năduşeli pînă-l porneai. „Nu-i nimic, în curînd vom da la fier vechi hîrburile astea" şi-a amintit proasp tul tractorist cuvintele directorul şcolii. Speranțele s-au adeverit m repede de cum crezuse. I s-a repar zat un IAR nou ca şi fabrica de un fusese trimis. Intre timp, primea acasă scrisori tot mai îmbucurătoar unul din frați s-a făcut şofer, al sondor. Nevoile care închingau al dată casa părintească se împuținau.

Cel mai mult s-a bucurat la vest că Gică a plecat la Giurgiu la şc la de tractorişti. Dragostea de fr avea să se împletească cu dragost de tovarăş de aceeaşi profesie. Şi scris des. De la Dilga Vasile a fo repartizat la S.M.T. Inoteşti unde s-a încredințat conducerea unei b găzi. Deseori se trezea visînd la zi cînd Gică o să termine şcoala. E hotărît să facă tot ce-i stă în puti pentru ca frate-său să fie repartizat Inoteşti.

— Amîndoi o să muncim cît o b gadă întreagă — spunea.

Şi iată că Gică a primit carnetul tractorist.

Au sărbătorit evenimentul împre nă.

— Ce zici, vii la noi? l-a între Vasile mai mult de formă, convins n-o să i se împotrivească.

S-a înşelat însă.

— Ce tractor îmi dai? i-a răspu fratele tot cu o întrebare.

— Un K.D.P., nou nouț.

— Nu primesc aşa ceva. Dacă-dai U.T.O.S. rămîn, altfel...

Şi a început să-i înşire brigadie lui avantajele U.T.O.S.-ului față K.D.P. cu plăcerea omului tobă de rie: „U.T.O.S.-ul are dispozitiv draulic de ridicare-coborîre a maşi lor purtate, e mai înalt, are roți şi şenile, are...

La început, Vasile s-a întristat. A l-a cuprins furia.

— Bine, dar eu am început cu Lanz, pricepi, cu o rablă!

— Asta a fost de mult. Şi nu ți că nu mă sperii. In oricare S.M din regiunea Constanța prim U.T.O.S. Acolo mă duc, a înche Gică.

Şi a plecat fără măcar să-şi rămas bun.

— Bine, dar la dumneavoastră să vină U.T.O.S.-uri? De ce nu i explicat? l-am întrebat pe Vas Bărbulescu după ce mi-a povestit n tivul supărării lui.

— Ba da, o să vină în curînd m răspuns. Dar puştii ăştia trebuie înțeleagă că n-au dreptul să fa mofturi. Vor maşini pe alese, pa aşa ar fi fost de cînd lumea!

N-a fost aşa de cînd lumea pr tene, dar Gică nu înțelege cum putut dumneata să lucrezi cu „Lanz" bun de fier vechi, cînd la şcoală a făcut practică U.T.O.S. Desigur, în trecut nu pute fi asemenea motive de ceartă. Împ cați-vă!

T. OPREA

Felurite ŞTIRI

In toamna aceasta şi în primăvara anului viitor se vor planta peste 3.000.000 de pomi fructiferi, din care cea mai mare parte în unitățile sectorului socialist al agriculturii. Pentru asigurarea materialului săditor au fost extinse pepinierile pomicole care în prezent produc anual de 10 ori mai mult material săditor decît în perioada anilor 1942-1944.

★

La Institutul de cercetări agronomice au început lucrările pentru elaborarea unei monografii a grîului. „Monografia grîului" va cuprinde toate rezultatele ştiințifice obținute de la înființarea Institutului de cercetări agronomice în ce priveşte creşterea productivității la hectar şi îmbunătățirea calității grîului, ca şi experiența dobîndită pînă acum în cultura acestei plante la noi şi în alte țări.

★

Pînă la 11 noiembrie, gospodăriile agricole de stat au livrat circa 10.730 vagoane de legume şi fructe, precum şi peste 3.100 vagoane de cartofi. Gospodăriile agricole de stat din regiunea Baia Mare au dat comerțului cantități de fructe de peste două ori mai mari decît aveau contractat, iar cele din regiunile Ploeşti, Stalin şi Bucureşti de aproape do ori mai mari.

★

In anul viitor, lucrările de pre nire şi combatere a eroziunii solu vor fi extinse pe o suprafață de puțin 80.000 de ha, numeroase lucr fiind efectuate prin muncă vol tară. Un volum mare de lucrări v executat în regiunea Constanța, u colectivizarea în întregime a agric turii a deschis largi perspective p tru o cît mai rațională folosire şi p manentă îmbunătățire a fondului f ciar.

★

Pînă la 10 noiembrie, arăturile adînci de toamnă în gospodăriile agricole de stat au fost executate o suprafață de peste 230.000 de h tare. În ultimele şase zile, dator măsurilor organizatorice luate, vite medie zilnică de lucru a crescu 10.000 ha față de 7.300 ha cît a f în perioada anterioară.

★

La stațiunea experimentală po colă din Geoagiu, regiunea Hunedo ra, s-a deschis duminica trecută expoziție pomicolă organizată de lectivul stațiunii împreună cu sec agricolă a statului popular region Sînt expuse fructe din 63 de soiuri calități valoroase ce se pot culti cu succes în condițiile de climă şi ale regiunii Hunedoara.

Intr-un an, cît în şapte

Cîteva constatări privind aplicarea recomandărilor consfătuirii de la Constanţa în G. A. C. „Bela Brainer" din Negru Vodă

Tudor Smarandache, preşedintele gospodăriei agricole colective „Bela Brainer" din Negru Vodă, s-a înapoiat de la consfătuirea de la Constanţa, după cum se spune el, cu o bogăţie de învăţăminte.

— Consfătuirea a fost o mare şi adevărată şcoală, subliniază tovarăşul Smarandache. O şcoală a vieţii noi şi a experienţei înaintate. E drept că şi pînă la consfătuire noi am chibzuit şi ne-am străduit să dezvoltăm multilateral gospodăria noastră, să asigurăm colectiviştilor venituri cît mai mari. Cele învăţate la Constanţa ne-au ajutat însă să vedem mai departe, să gîndim mai bine...

Intr-adevăr şi pînă la consfătuire, colectiviştii din Negru Vodă s-au preocupat an de an de întărirea şi dezvoltarea gospodăriei lor. Incă din primii ani de muncă în comun, ei şi-au creat ferme de animale, s-au preocupat de folosirea chibzuită a pămîntului, de introducerea agrotehnicii înaintate. Dar după consfătuirea de la Constanţa, gospodăria a prins parcă aripi. Munca colectiviştilor a devenit mai spornică, iar preocuparea lor pentru dezvoltarea multilaterală a avutului obştesc a crescut vizibil...

*

Impreună cu preşedintele şi inginerul agronom vizităm construcţiile gospodăriei. Trecem pe la fermele de animale, pe la ateliere, vizităm magaziile şi crama. Gospodăria e mare şi puternică, aşa că avem ce să vedem. Dar ceea ce ne reţine în mod deosebit atenţia e faptul că aproape la fiecare pas întîlnim construcţii noi. In cursul acestui an adăposturile pentru animale au fost sporite cu încă două grajduri mari, spaţioase, de cîte 50 de capete fiecare, plus un saivan pentru 500 de oi. Clădirile pentru celelalte ateliere ale gospodăriei au fost construite tot în acest an. Crama şi o magazie pentru cereale tot în vara şi toamna aceasta au fost ridicate. Pe un teren mai aproape de sediul gospodăriei sînt în curs de construcţie clădirile unde vor fi „casa brigadierilor", cum îi spun colectiviştii, şi casa laborator şi locuinţa pentru inginerul gospodăriei. In curînd şi cele două clădiri vor fi gata şi vor putea fi date în folosinţă.

Sînt, aşadar, socotind unul peste altul, zece obiective noi. Toate au fost ridicate în cursul acestui an, majoritatea din ele fiind proiectate şi construite ca urmare a hotărîrilor pe care le-au luat colectiviştii în lumina învăţămintelor desprinse din consfătuirea de la Constanţa. Numărul clădirilor mai vechi nu depăşeşte nici el cifra de zece. Intr-un singur an deci, membrii gospodăriei colective din comuna Negru Vodă au construit aproape tot cît în toţi cei şapte ani care au trecut de la înfiinţarea gospodăriei lor. E un progres simţitor care dovedeşte cît de bogate au fost concluziile pe care colectiviştii le-au desprins din consfătuirea de la Constanţa şi cît mare preţ pun ei pe continua dezvoltare a gospodăriei lor.

Deosebit de important e şi faptul că o bună parte din investiţiile făcute pentru aceste construcţii sînt din fondurile proprii ale gospodăriei. Colectiviştii au repartizat în acest an din fondurile proprii ale gospodăriei în jurul a 200.000 lei pentru construcţii şi cumpărarea de animale. Există toate posibilităţile ca în viitorii ani suma aceasta să fie mult sporită, ca în scurt timp gospodăria să-şi asigure dezvoltarea multilaterală bazîndu-se numai pe propriile sale mijloace.

*

Două sînt principalele condiţii de care depinde continua dezvoltare a creşterii animalelor — acest important izvor de venituri pentru gospodăriile colective: asigurarea de adăposturi trainice şi sănătoase şi crearea unei baze furajere corespunzătoare. Membrii gospodăriei colective „Bela Brainer" ştiu bine lucrul acesta. De aceea grija pentru ridicarea de construcţii s-a împletit şi se împleteşte cu preocuparea pentru asigurarea furajelor necesare sectorului zootehnic.

Cîtă însemnătate se acordă acestei probleme se vede şi din faptul că în acest an gospodăria a însilozat o cantitate de 1.680 tone de furaje, faţă de numai 320 de tone în anul 1957. Porumbul ocupă o bună parte din cantităţile de furaje care au fost însilozate. Invăţînd din recomandările consfătuirii de la Constanţa, colectiviştii au semănat cu porumb, în primăvară, o suprafaţă sporită, faţă de prevederile planului. A crescut şi mai ales va creşte numărul de hectare destinat culturilor de orz, ovăz şi alte plante furajere. In 1959, bunăoară, ovăzul va fi semănat pe 200 de ha, cu 100 de hectare mai mult ca în 1958.

Deocamdată nu se poate spune că problema asigurării unei baze furajere a fost complet rezolvată. Măsurile luate însă dovedesc că gospodăria colectivă merge pe un drum bun şi că şi în această privinţă colectiviştii au ştiut să tragă învăţămintele folositoare din marea întîlnire a fruntaşilor care a avut loc la Constanţa.

*

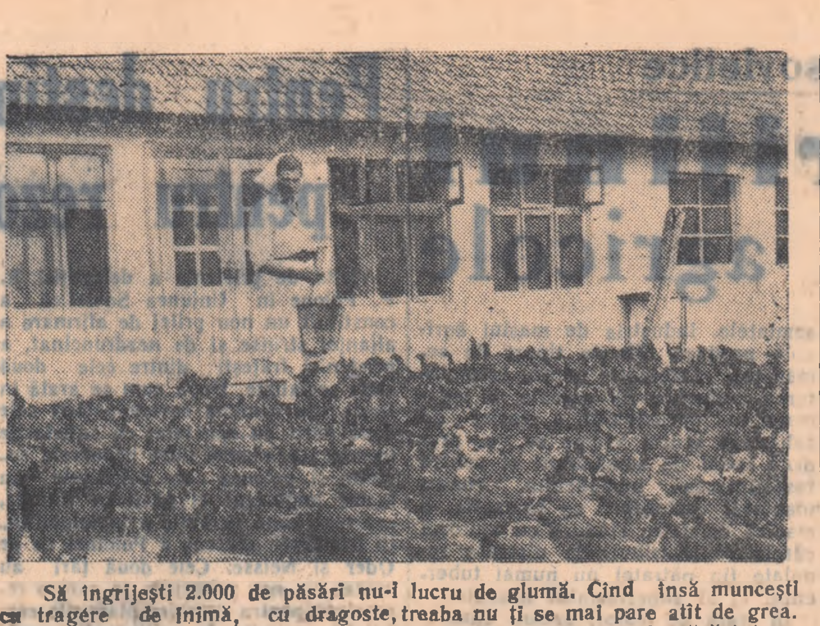
Cifrele sînt de multe ori cel mai bun cîntar al realizărilor. In cazul de faţă, cifrele ne ajută să apreciem şi mai bine progresele simţitoare pe care le-au făcut în acest an colectiviştii din Negru Vodă pe tărîmul dezvoltării sectorului zootehnic. Străduinţa lor de a crea condiţii cît mai bune pentru dezvoltarea acestui sector a fost urmată de grija pentru creşterea continuă a numărului de animale.

Ce spun cifrele? Că faţă de primele luni ale anului numărul animalelor proprietate obştească a crescut cu mai mult de 50 la sută. Numărul taurinelor, de pildă, a sporit de la 107 — din care 20 de vaci de lapte — cîte erau la începutul anului acesta, la 154, din care 58 de vaci de lapte; cel al porcinelor s-a ridicat de la 266 la 311; cel privind ovinele a ajuns de la 1.003 la 1.876. Gospodăria are astăzi 580 de păsări faţă de 266 cîte avea la începutul anului şi 56 de stupi, faţă de 50. A scăzut în schimb, şi nu-i de loc rău acest lucru, numărul cailor, de la 288 la 210.

Incărcătura de animale la suta de hectare nu-i încă pe măsura posibilităţilor gospodăriei. Dar, după cum se vede, colectiviştii se află pe un drum bun.

Şi mai impresionante sînt cifrele cuprinse în planul de perspectivă al gospodăriei. Vor deveni realitate? Fără îndoială că da. Realizările de pînă acum sînt îndemn şi chezăşie pentru aceasta.

V. BUDURU



Să îngrijeşti 2.000 de păsări nu-i lucru de glumă. Cînd însă munceşti cu tragere de inimă, cu dragoste, treaba nu ţi se mai pare atît de grea.
In fotografie: tovarăşa Schweifel Maria îngrijitoare de păsări fruntaşă de la gospodăria de stat Lăpuşnic, raionul Deva.

Foto: I. MIRCEA

INSEMNĂRI

„...Tot ce se întîmplă în unitatea noastră"

Nu mă împăcam de loc ca faptul că moş Cardoş o să-mi fie călăuză. O fi omul bun să mă poarte de ici colo, dar să-mi dea explicaţii de felul cum se duce munca la crescătoria de porci nu. Aşa gîndeam în momentul cînd inginerul zootehnist s-a scuzat că nu poate să mă conducă.

— Moş Cardoş e un bun îngrijitor şi lucrează de mulţi ani în sectorul porcin al gospodăriei. El o să vă dea toate datele de care aveţi nevoie.

Am plecat. De cum am ieşit din curtea secţiei, moş Cardoş a început să vorbească:

— Clădirile din faţă sînt maternităţile de porcine. Avem acum 2.413 capete de porcine, dintre care 333 de scroafe de reproducţie, 19 vieri din rasa Marele Alb, 1.309 capete tineret şi 752 purcei sugari.

Moş Cardoş parcă mi-ar fi înţeles gîndul. Vorbea rar şi apăsat cînd era vorba de cifre, pentru ca eu să le pot nota pe carneţel.

— Scroafele ne-au dat pînă acum purcei frumoşi. De la cele 312 scroafe fătătoare s-au realizat 3.261 de purcei: cu 253 capete mai mult faţă de plan. Ce-i drept, scroafele ca şi ceilalţi porci, au fost îngrijite întocmai ca la carte.

Intrăm în prima maternitate. Curăţenia ce domneşte aici te impresionează plăcut. Pe uşa de la intrarea fiecărei boxe, cîteva indicaţii sumare pe o hîrtie îţi arată vîrsta scroafei, la a cîta fătare este, cîţi purcei a făcut pînă acum, vîrsta şi greutatea lor. La intrarea în grajd sînt afişate raţiile zilnice ale purceilor. Hrana este compusă din furaje variate şi depinde de vîrsta purceilor. Celor care din diferite motive întîrzie în creştere, li se dă untură de peşte şi glucoză. Aceasta a făcut ca creşterea în greutate a purceilor de la 2—10 luni să fie depăşită cu 13.771 kg., fără să se facă consum prea mare de furaje. Din contră, la acest capitol s-au realizat importante economii. Bunăoară, la furajele concentrate s-a realizat o economie de 122.792 unităţi nutritive, iar la cele suculente 111.596 unităţi nutritive. Pentru obţinerea unui kilogram de carne s-au consumat 4,61 u.n. în loc de 5,83 u.n. cît a fost planificat.

Apoi, bătrînul Cardoş a început să-mi vorbească despre rentabilitatea acestei ramuri a zootehniei.

— Vedeţi dumneavoastră, crescătoria noastră necesită lunar cheltuieli cam de 120.000 lei. Incasăm în schimb 200.000 lei. Asta înseamnă că avem un venit de 80.000 lei pe lună, adică aproape 1.000.000 pe an.

Eram curios să ştiu dacă toate cele spuse de moş Cardoş sînt adevărate. Interesîndu-mă la contabilul secţiei am aflat că sînt întocmai. Curios, l-am întrebat pe moş Cardoş de unde cunoaşte toată activitatea gospodăriei. Mi-a răspuns simplu:

— D-apoi eu nu muncesc aici, la gospodăria de stat Buftea? Şi pe mine mă interesează tot ce se întîmplă în unitatea noastră.

GH. ROŞU

Pentru noi succese în munca de ameliorare a animalelor

Dr. C. MIHAILESCU
din M. A. S.

Metoda însămînţărilor artificiale dă rezultate bune în privinţa ameliorării raselor de animale.

Ca urmare a rezultatelor de seamă obţinute în această privinţă de către Uniunea Sovietică, R. Cehoslovacă, R. P. Bulgaria şi alte ţări, unde majoritatea efectivelor de vaci se însămînţează artificial, au luat fiinţă şi în ţara noastră centrele de reproducţie şi combatere a sterilităţii. Demn de remarcat este că înfiinţarea acestor centre a permis realizarea unor importante economii băneşti, prin reducerea unui însemnat număr de tauri, prin cultivarea loturilor zootehnice cu plante mai valoroase etc. Numai în regiunea Hunedoara, de pildă, prin organizarea celor două centre de reproducţie de la Sebeş şi Baia de Criş a fost obţinută anul trecut o economie de circa 1.242.000 lei. De asemenea, regiunea Timişoara a realizat o economie de circa 1.342.000 lei, predînd gospodăriilor de stat aproape 700 ha lot zootehnic.

Un calcul sumar ne demonstrează că în anul 1963, cînd prin extinderea acestor centre vor fi însămînţate artificial cel puţin 60 la sută din vaci, va fi nevoie de numai 1.500 tauri în loc de 13.700 cîţi ar fi fost necesari în cazul folosirii montei naturale. Prin aceasta cheltuielile de întreţinere a taurilor se reduc de la 27.000.000 lei la numai 3.000.000 lei, iar 50.000 ha din loturile zootehnice vor putea fi cultivate cu alte plante.

In cele 20 centre de reproducţie şi combatere a sterilităţii existente în prezent s-au însămînţat artificial pînă acum peste 45.000 vaci. Numărul vacilor însămînţate pînă la sfîrşitul anului va fi cu mult mai mare dacă ţinem seama că în această toamnă vor mai intra în funcţiune încă 8—10 centre noi. Deşi sînt la începutul activităţii lor majoritatea acestor unităţi au obţinut încă de pe acum un procent ridicat de fecunditate la vaci. Printre centrele fruntaşe se situează cele din regiunile Hunedoara (centrul Sebeş cu 81 la sută procent de fecunditate), Timişoara (centrul Timişoara cu 70 la sută) Piteşti (centrul Rucăr cu 70 la sută) etc.

Pentru specializarea tehnicienilor care deservesc aceste centre, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii a trimis un număr de 5 ingineri zootehnişti în R. D. Germană, iar alţi 20 au plecat în R. Cehoslovacă şi R. P. Bulgaria.

Pe lîngă rezultatele bune obţinute trebuie arătat însă că nu toate sfaturile populare regionale au acordat atenţia cuvenită amenajării în condiţii satisfăcătoare a centrelor de reproducţie şi în special a punctelor de însămînţare din comunele deservite de aceste centre. Un rău exemplu l-au dovedit în această privinţă organele administrative ale sfaturilor populare regionale Oradea, Piteşti, Bucureşti şi Autonomă Maghiară, care nu au depus destulă stăruinţă în vederea terminării amenajării centrelor. Urmarea acestui fapt este că nici pînă acum centrele Nuşfalău (Oradea), Mihăeşti (Piteşti), Tărtăşeşti (Bucureşti) şi Tg. Mureş (Autonomă Maghiară) nu pot funcţiona în condiţii normale de lucru.

Tot ca un fapt negativ putem aminti aci că unii tehnicieni, ca, de exemplu, cei de la centrele regionale de reproducţie Oradea, Stalin şi Piteşti, manifestă uneori dezinteres în organizarea centrelor de care răspund. In alte regiuni ca, de pildă, Timişoara, Cluj etc. deşi centrele sînt bine amenajate totuşi tehnicianului de la punctul de însămînţare nu i s-au creat cele mai bune condiţii de lucru, acesta fiind lipsit chiar de mobilierul strict necesar.

Pentru lichidarea acestor lipsuri, organele agricole regionale au datoria să ia măsuri de dotare cu utilajul necesar atît a centrelor cît şi a punctelor de însămînţare din comune. Nu mai puţină grijă trebuie acordată asigurării cu furaje a acestor unităţi. Pentru consolidarea centrelor de reproducţie existente. Direcţia generală a producţiei animale din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii trebuie să doteze aceste unităţi cu mijloace rapide de transport, cu aparatură suficientă şi de bună calitate.

Sprijinite şi îndrumate în mod corespunzător centrele de reproducţie şi combatere a sterilităţii vor deveni în scurt timp unităţi zootehnice puternice, contribuind din plin la dezvoltarea şi îmbunătăţirea raselor de taurine din ţara noastră.

PE SCURT

● *Ducînd o luptă susţinută pentru realizarea unor economii cît mai importante la capitolul cheltuieli, gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanţa au consumat numai 870 lei la hectarul de grîu (planificat era 1.000 lei). In acest fel preţul de cost al grîului a fost redus cu 38 lei la fiecare tonă. Pe întregul Trust Gostat Constanţa, beneficiul net realizat din cultura grîului va fi în acest an de peste 29.200.000 lei, adică ceva mai mare decît cel planificat. Şi aceasta într-un an destul de neprielnic pentru agricultură, cum a fost anul 1958.*

● *Antrenaţi în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 7 Noiembrie, lucrătorii gospodăriei agricole de stat Beba Veche din regiunea Timişoara au executat peste 500 ore muncă voluntară la construirea unei remize. In prezent această remiză este aproape gata, ceea ce va asigura adăpostirea în bune condiţii a utilajului pe timpul iernii.*

● *Paralel cu executarea arăturilor adînci de toamnă în gospodăriile agricole de stat din regiunea Baia Mare se desfăşoară şi desţelenirea unor păşuni şi fîneţe slab productive. Pînă acum au şi fost desţelenite peste 400 ha., care vor fi semănate în primăvară cu plante furajere.*

CIFRE şi FAPTE din UNITĂŢILE AGRICOLE COOPERATISTE

MUNCIND CU DRAGOSTE pentru traducerea în viaţă a planului de perspectivă întocmit pe baza consfătuirii de la Constanţa, colectiviştii din Tîream, raionul Carei au obţinut în acest an producţii mult mai mari decît ţăranii cu gospodării individuale.

De pildă, producţia de grîu obţinută de gospodărie a fost de peste 1.700 kg la ha, ceea ce înseamnă cu peste 300 kg mai mult decît în sectorul individual; producţia de orz a ajuns la 1.800 kg la ha, depăşind cu 500 kg pe cea a ţăranilor muncitori individuali. In ceea ce priveşte producţia de porumb, colectiviştii au obţinut în acest an cîte 5.100 kg ştiuleţi de pe fiecare ha, ceea ce înseamnă că ei au scos cu 2.500 kg porumb ştiuleţi la hectar mai mult decît ţăranii individuali. Recolte mult sporite faţă de cele ale ţăranilor cu gospodării individuale s-au înregistrat în acest an şi la culturile de ovăz, cînepă, fuior, cartofi, sfeclă şi altele.

*

ANUL ACESTA membrii gospodăriei „Stalin Gheorghiu" din comuna Izbiceni, regiunea Craiova, au semănat 100 ha cu orez. Respectînd întocmai indicaţiile tehnicienilor în cultivarea orezului, colectiviştii au reuşit ca de pe fiecare hectar însămînţat cu orez să recolteze cîte 5.000 kg, totalizînd o producţie de 500.000 kg orez, ceea ce le-a adus un venit de peste 1.000.000 lei.

*

INŢELEGIND că sectorul zootehnic le aduce venituri însemnate, membrii gospodăriei colective „16 Februarie" din Odobeşti şi-au propus în plan să mai cumpere 12 vaci cu lapte. Dar harnicii colectivişti de aici se îngrijesc totodată şi de crearea celor mai bune condiţii de adăpostire şi hrănire a animalelor. In curînd ei vor termina construirea unui grajd cu o capacitate de 50 de capete precum şi o maternitate în care vor fi adăpostite 24 de scroafe.

*

VENITURILE pe care le-au obţinut în acest an din grădina de zarzavaturi i-a făcut pe colectiviştii din satul Jadani, regiunea Timişoara, să acorde o şi mai mare atenţie producerii de zarzavaturi şi legume, atît de mult solicitate de consumatorii oraşului Timişoara. Pentru aceasta ei au mărit cu încă 2 ha suprafaţa de grădină şi şi-au cumpărat o autopompă portabilă în valoare de 9.000 lei.

Orezul — cultură aducătoare de mari venituri

In raionul Alexandria suprafaţa cultivată cu orez a ajuns anul acesta la 125 ha. Numai în comuna Lăceni, de pildă, au fost semănate 63 ha. La început unii ţărani muncitori de aici nu credeau că pe terenurile lor se poate obţine o recoltă bogată de orez; de aceea şi numărul ţăranilor muncitori, care au încheiat contracte cu statul pentru cultivarea orezului a fost destul de mic.

Cei care au încheiat contract au muncit întocmai cum i-au învăţat tehnicienii şi inginerii agronomi obţinînd în toamnă recolte care i-au convins chiar şi pe cei mai neîncrezători.

Stoian Veneticu, de pildă, a scos de pe 1,50 ha aproape 7.000 kg de orez pentru care a încasat peste 21.000 de lei. Sume frumoase de bani au primit şi Gheorghe Geantă şi mulţi alţii.

Colectiviştii din comuna însă au bătut recordul. De pe fiecare hectar au recoltat peste 4.000 kg. orez, încasînd pînă acum aproape 200.000 lei; în anul viitor după ce vor termina însămînţatul, ei vor mai primi pentru fiecare tonă de orez predată, cîte 6.000 lei drept premiu. Aceasta pentru că au încheiat contract cu statul pe termen lung, adică pe timp de trei ani.

Pe lîngă aceasta colectiviştii din Lăceni sînt hotărîţi să mărească în anul viitor suprafaţa cultivată cu orez de la 20 la 40 de hectare.

Recolte mari de orez şi cîştiguri frumoase au obţinut şi contractanţii din comunele Măgura, Storobăneasa şi altele. Ca urmare a rezultatelor bune dobîndite colectiviştii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Plosca, unde nu s-a însămînţat pînă acum niciodată orez, au încheiat de pe acum contract cu statul pentru cultivarea unei însemnate suprafeţe în anul viitor.

Pe întreg raionul Alexandria suprafaţa ce se va cultiva cu orez în 1959 va creşte de la 125 ha la peste 250 ha.

In ajutorul celor de pe ogoare



Inginerii şi tehnicienii laboratorului raional pentru controlul seminţelor din Alba-Iulia, dau un preţios sprijin oamenilor muncii de pe ogoare în lupta pentru recolte bogate.

In fotografie: inginerul Titus Popovici, şeful laboratorului şi tehniciana Nosca Vera, executînd o serie de analize la seminţele culturilor ce vor fi semănate în primăvară.

In vizită la colectivişti

Pentru a cunoaşte mai bine viaţa şi munca colectiviştilor, pionierii din clasa IV-a B. a şcolii medii mixte nr. 22 „Gh. Lazăr" din Capitală au vizitat în ziua de 13 noiembrie gospodăria agricolă colectivă Dudeşti Cioplea.

Insoţiţi de tovarăşa învăţătoare Ecaterina Pîrlogeanu şi de membri din consiliul de conducere, pionierii au vizitat toate secţiile gospodăriei, primind explicaţii amănunţite.

PETRU ŞAPIRA
corespondent

Munca tractoriştilor organizaţi în brigăzi permanente e mai spornică

Staţiunea de maşini şi tractoare Budeşti, regiunea Bucureşti, şi-a îndeplinit prevederile planului anual de producţie de 29.865 hantri încă de la data de 7 noiembrie, dată cînd şi-a serbat cel de-al 10-lea an de activitate. Acest succes se datoreşte îndeosebi faptului că mecanizatorii de aici şi-au realizat şi depăşit planul de producţie în fiecare campanie. In primăvară, de pildă, faţă de planul de 5.911 hantri au fost realizaţi 8.267 hantri, iar în perioada muncilor de vară, planul a fost depăşit cu aproape 5.000 de hantri.

— Pînă la realizarea planului de producţie al campaniei de toamnă din care trebuie să mai realizăm doar 1.644 hantri, ne mai desparte doar lucrul dintr-o decadă — îmi spunea zilele trecute tov. ing. Aurel Ionescu, agronomul-şef al S.M.T.-ului. Faptul că obţinem în ultima vreme succese de seamă în producţie se datoreşte în bună măsură şi organizării muncii tractoarelor noastre în brigăzi permanente — mi-a mai spus agronomul-şef.

De bună seamă că aşa este. Avînd ocazia să vizitez gospodăria colectivă „Olga Bancic" din comuna Radovanu, am aflat că aici lucrează de peste 3 ani brigada I-a de tractoare de sub conducerea comunistului Constantin Topală, membru colectivist. Brigada mai deserveşte şi întovărăşirile din comună. Toţi cei 8 tractorişti din brigadă, jumătate colectivişti (M. Barbu, I. Pană, I. Dogaru. şi D. Tudoran), jumătate întovărăşiţi (C. Tătaru, P. Ţugui, Gh. Vlăşceanu şi Gh. Dulceaţă) şi-au dat silinţa (fiind direct interesaţi) să execute lucrările agricole pe terenurile colectivei şi întovărăşirilor la timpul optim şi potrivit cerinţelor agrotehnice. Stînd în permanenţă în comună ei au putut executa orice lucrare li s-a cerut atunci cînd a trebuit. Ca urmare, planul de producţie a fost realizat şi depăşit cu multe procente în fiecare campanie. In prezent realizînd şi planul campaniei de toamnă, tractoriştii au executat în acest an un volum de 4.235 hantri, adică cu 32 de procente peste planul anual.

Dar nu numai S.M.T.-ul are de cîştigat de pe urma organizării muncii tractoarelor în brigăzi permanente. Şi colectiviştii, care au primit un sprijin puternic din partea brigăzii de tractoare, sînt mai cîştigaţi. Iată ce-mi spunea preşedintele gospodăriei colective din comună, tov. Topală: „Maşinile, fiind în permanenţă în gospodărie, sînt folosite la executarea unui complex întreg de munci (lucrările solului, întreţinerea culturilor, recoltat, treierat, selectat, irigat, tocat şi însilozat furaje, transporturi etc.). Totodată prin eliberarea unui mare număr de braţe de lucru de la muncile agricole, acestea au putut fi îndreptate spre executarea altor lucrări în gospodărie, spre dezvoltarea altor ramuri anexe, printre care: zootehnia, legumicultura etc. Lucrările mecanizate fiind executate la timp şi de cea mai bună calitate noi am obţinut producţii sporite la hectar. Anul acesta bunăoară, cu tot timpul neprielnic, am dobîndit peste 1.300 kg. grîu, 2.200 kg. orz, 2.300 ha. ovăz, 2,300 kg. porumb, 4.000 kg. orez la ha. Recoltele bogate obţinute (care sînt cu mult mai mari decît ale ţăranilor individuali din împrejurimi), au contribuit în cea mai mare măsură ca rîndul colectiviştilor să se îngroaşe mereu. Numai în acest an de pildă, am primit în colectivă 150 de noi familii".

In prezent, vrednicii mecanizatori din brigada permanentă de la S.M.T. Budeşti ce lucrează în comuna Radovanu, terminînd însămînţările pe ogoarele gospodăriei colective şi întovărăşirilor, zoresc executarea arăturilor adînci de toamnă, punînd temelii trainice unor recolte bogate în anul viitor.

I. IEŞEANU

Porumb mult şi ieftin

Din experienţa gospodăriilor agricole de stat fruntaşe

Mergînd pe linia îndeplinirii sarcinilor trasate de partid şi guvern, gospodăria agricolă de stat Grabaţi, din raionul Jimbolia, a extins în ultimii ani cultura porumbului. Astfel, de la 12 la sută, cît ocupa această plantă din totalul arabil în anul 1956, s-a ajuns în prezent la 40 la sută, porumbul avînd, alături de grîu, cea mai mare pondere în cadrul structurii culturilor. Numai în anul 1958 s-au cultivat aci 1.600 ha, obţinîndu-se o producţie medie de 4.000 kg porumb boabe la ha. Important este şi faptul că această producţie a fost foarte ieftină, fiecare tonă de porumb necostînd decît 374 lei. După cum se vede, gospodăria agricolă de stat Grabaţi se remarcă şi în ceea ce priveşte cultura porumbului ca o unitate cu o valoroasă experienţă.

Aşezată în cîmpia de sud-vest a ţării, această gospodărie are condiţii pedo-climatice excelente pentru cultura porumbului. Solul este un cernoziom degradat, care arat adînc din toamnă şi fertilizat cu îngrăşăminte organice şi chimice favorizează obţinerea unor recolte foarte bune. In ceea ce priveşte clima, aceasta este caracterizată printr-o temperatură medie anuală de 10-11 grade C, media lunilor celor mai reci nedepăşind trei grade C, iar a lunilor celor mai călduroase 22 grade C. Demn de remarcat este faptul că brumele tîrzii (de primăvară) nu sînt frecvente, iar cele timpurii (de toamnă) cad de obicei la 8-15 octombrie. In acest fel, intervalul dintre brumele de primăvară (atunci cînd sînt) şi cele de toamnă nu este niciodată mai mic de 170-172 zile, ceea ce asigură o perioadă normală de vegetaţie a plantelor. Şi precipitaţiile sînt repartizate foarte avantajos pentru cultura porumbului. Astfel, maximum de precipitaţii (150-180 mm) cad tocmai la începutul verii, cînd plantele au mai multă nevoie de apă pentru a se dezvolta uniform şi viguros.

Ţinînd seamă de aceste condiţii, lucrătorii din gospodăria agricolă de stat Grabaţi aplică o agrotehnică diferenţiată la cultura porumbului. De pildă, constatîndu-se că superfosfatul aplicat singur nu ajută culturile, acesta se dă combinat cu îngrăşăminte azotoase şi numai primăvara odată cu semănatul, sau fazial în timpul vegetaţiei. In schimb, gunoiul de grajd, dat ca îngrăşămînt de bază, asigură un spor substanţial de recoltă. In anul 1958, pe unele parcele de la secţia Grabaţi, unde s-au aplicat cîte 3-4 vagoane de gunoi de grajd, producţia s-a ridicat la 6.300—6.800 kg boabe la ha.

O atenţie deosebită se acordă lucrărilor solului. De pildă, arătura adîncă se face toamna şi la o adîncime de 27 cm. Primăvara, cu 1-2 săptămîni înainte de semănat, se face o cultivaţie, sau acolo unde terenul este prea tare îmburuienit se discuieşte şi se grăpează. Pe parcelele unde s-a făcut numai o cultivaţie, cu 1-2 zile înainte de semănat se mai aplică o grapă reglabilă, pentru a distruge buruienile abia încolţite sau răsărite, a uniformiza şi nivela terenul. Semănatul se face între 25 aprilie şi 5 mai. La fiecare hectar se dau în medie 15 kg sămînţă. Adîncimea de semănat: 8-10 cm, iar distanţele: 85 cm între rînduri şi 16-25 cm pe rînd. Aceste distanţe nu sînt întîmplătoare. Ele asigură realizarea unei densităţi de 40.000 plante la ha, şi, aşa cum s-a constatat, favorizează păstrarea apei în sol, deoarece umbra plantelor acoperă în întregime intervalele atît între rînduri cît şi pe rînd.

Preocuparea nr. 1 în timpul semănatului este asigurarea unor rînduri perfect drepte, astfel încît prăşitul să se poată executa în cele mai bune condiţii. In acest scop, fiecare brigadă are un tractorist specializat la semănat, care execută an de an această lucrare. Concomitent cu semănatul se încorporează în sol şi îngrăşămintele chimice, folosindu-se în acest scop semănătorile „Victoria".

Cît priveşte soiurile cultivate, gospodăria merge pe linia însămînţării a doi hibrizi dubli: unul tardiv de mare productivitate (Pioneer 345 sau Warwik 742) şi altul semitardiv (Warwik 400 sau 600). Acestea din urmă asigură gospodăriei posibilitatea unei rotaţii raţionale a culturilor, fiind nişte premergătoare foarte bune pentru grîu. La o săptămînă după semănat se execută prima lucrare de întreţinere: un grăpat cu grapa reglabilă. Apoi, după cîteva zile (tot înainte de răsărire) se aplică o sapă rotativă. Cîte o lucrare cu sapele rotative se mai execută şi cînd plantele au 2 şi 4 frunze. In continuare se fac patru praşile mecanice şi una manuală, iar la soiurile tardive şi copilitul. Praşila manuală este necesară, deoarece în această perioadă ploile fiind frecvente ele favorizează creşterea buruienilor şi bătătorirea terenului în jurul plantelor. De altfel, chiar la praşila a 3-a şi a 4-a s-au luat măsuri de intervenţie în jurul plantelor. Cum? Adaptîndu-se la cuţitul cultivatorului nişte brăzdare mici care aruncă pămîntul pe rînduri, acoperind şi distrugînd buruienile. Prin aceasta se obţine şi un alt avantaj: însămînţarea grîului după eliberarea porumbiştei se poate face şi numai după o dublă discuire.

Aplicarea unei astfel de agrotehnici a dat posibilitatea gospodăriei să obţină, cu toate condiţiile neprielnice ale acestui an, o producţie mare de porumb. Aminteam însă că această producţie a fost şi ieftină. Un factor important care, alături de sporirea producţiei la ha, a contribuit la ieftinirea producţiei a fost reducerea consumului de forţă de muncă şi deci a cheltuielilor prin folosirea pe scară largă a mijloacelor mecanizate. De pildă, prăşitul cu cultivatorul s-a făcut în anul 1957 numai pe 28 la sută din suprafaţă, iar cel cu sapele rotative a fost inexistent. In anul 1958 s-a prăşit cu cultivatorul 97 la sută din suprafaţă, iar cu sapele rotative 100 la sută din suprafaţă. Mai este de mirare atunci că munca animalelor a fost complet înlocuită, iar necesarul de zile om la hectar a fost redus la jumătate faţă de anul 1957?

Extinderea suprafeţei cultivate cu porumb şi obţinerea unei producţii medii din ce în ce mai mari la hectar a dat prilejul gospodăriei agricole de stat din Grabaţi să-şi dezvolte un puternic sector porcin. Numai în acest an, gospodăria va realiza de pe urma porcilor îngrăşaţi un beneficiu de peste 5.000.000 lei. In faţa acestei situaţii credem că nu mai este nevoie de nici un alt argument ca să-i convingem şi pe lucrătorii din celelalte gospodării agricole de stat să pregătească în toamna aceasta suprafeţe cît mai mari pentru cultura porumbului.

GH. LEU

Din experiența agriculturii sovietice

Chimia în sprijinul sporirii producției agricole

A. PETERBURGSKI
doctor în științe agricole

Pentru sporirea recoltelor la hectar în culturile agricole, este de mare însemnătate folosirea mijloacelor chimice — a îngrășămintelor minerale, a preparatelor împotriva dăunătorilor și a bolilor plantelor. Uniunea Sovietică dispune de toate aceste mijloace în cantități suficiente. Producția de îngrășăminte minerale a și ajuns acum la un milion de tone pe lună.

După cum se știe, dintre îngrășămintele minerale cel mai mult se produce superfosfatul. Acest îngrășămînt se obține prin prelucrarea zăcămintelor naturale de fosforiți.

Uniunea Sovietică dispune de resurse îmbelșugate de fosfați naturali. Inainte de toate trebuie să pomenim de apatitele de pe peninsula Kola, al căror strat atinge o grosime de 180 metri. Datorită excelentelor sale calități, apatita de Kola este cunoscută ca o materie primă fosforitică dintre cele mai căutate.

Succesele inginerilor și chimiștilor sovietici care lucrează în industria de superfosfați, dublate de cercetările agronomilor, au dovedit superioritatea superfosfatului granulat față de superfosfatul praf. S-a constatat că dacă îngrășămintele în stare de praf sînt transformate în granule cu un diametru de 1—4 milimetri, ele exercită o influență mult mai bună asupra plantelor. Superfosfatul granulat are un efect excepțional de favorabil asupra perioadei primare de creștere a plantelor, mai ales dacă este introdus în sol odată cu semințele.

Cum se introduce îngrășămîntul în sol odată cu semințele? Pentru aceasta se fabrică niște semănători speciale, așa zise semănători combinate. Ele sînt prevăzute cu două mecanisme: unul pentru introducerea semințelor, altul pentru introducerea îngrășămintelor. Îngrășămintele se introduc în sol puțin mai adînc decît semințele. Industria de mașini agricole produce diferite tipuri de semănători combinate: pentru însămînțarea culturilor de cereale, a legumelor, a porumbului, a sfeclei de zahăr. În scurtă vreme se vor produce astfel de semănători și pentru însămînțarea bumbacului. Pentru plantatul cartofilor se folosește o mașină cu patru rînduri, cu ajutorul căreia se distribuie la distanțe regulate (în pătrate) nu numai tuberculii, ci și superfosfatul granulat.

In afară de fosfor, pentru alimentarea culturilor agricole prezintă o mare importanță îngrășămintele minerale care conțin azot, sub formă de salpetru sau săruri de amoniu. In Uniunea Sovietică principalul îngrășămînt azotos este azotatul de amoniu, care conține pînă la 35 la sută azot. Azotatul de amoniu este folosit mai ales pentru îngrășarea suplimentară a plantelor.

In producția agricolă ocupă un loc de seamă și îngrășămintele de potasiu. Uniunea Sovietică dispune de cele mai mari resurse de potasiu din lume. Numai zăcămintele din apropierea orașelor Solikamsk și Berezniki întrec toate rezervele de potasiu din alte părți luate la un loc. In afară de acestea, în Uniunea Sovietică există și zăcăminte de săruri de potasiu în cîmpia Mării Caspice, în Ucraina apuseană și în Bielorusia.

Principalul îngrășămînt pe bază de potasiu este clorura de potasiu, care exercită o influență deosebit de bună asupra recoltelor de sfeclă de zahăr, cartofi, fructe și legume. Acest îngrășămînt se aplică în special toamna, cînd se ară pămîntul pentru culturile de primăvară.

In Uniunea Sovietică s-au obținut succese însemnate în sporirea recoltelor la hectar la acele plante care cer o mare cantitate de îngrășăminte. Aceasta se referă înainte de toate la bumbac și la sfecla de zahăr. Așa de pildă, anul trecut în Ucraina, unde se însămînțează peste un milion de hectare cu sfeclă de zahăr, această cultură a dat în mijlociu o recoltă la hectar de peste 20.000 kg.

Corespondență specială pentru ziarul „AGRICULTURA NOUĂ"

APICULTURA în R. P. Ungară

In Ungaria, apicultura este practicată din timpuri străvechi. Cîmpiile, colinele și pădurile țării noastre au favorizat în mod deosebit creșterea albinelor.

In prezent, circa 600.000 de persoane se ocupă în Ungaria cu apicultura. In trecut, apicultura nu era de loc practicată de marii moșieri. Astăzi, în fermele de stat și cooperativele de producție ea este practicată intensiv. In general, fiecare apicultor posedă de la 10 stupi iar gospodăriile de stat 70 stupi moderni amenajați pentru 200—300 familii. In cooperativele agricole apicultura este de asemenea în plină dezvoltare.

Mierea ungurească își datorează excelentul renume gustului și parfumului ei deosebit. Prin culoarea chihlimbarie și strălucire, ea se distinge de mierea produsă în alte țări lumii. Numai cu 30 de ani în urmă, piețele străine ignorau mierea ungurească; toată producția țării era cumpărată și comercializată de importatorii străini care se serveau de ea pentru a ameliora calitatea mierii străine. Producătorii și întreprinderile ungurești de import-export n-au înțeles însă să-și dea seama de calitățile excepționale ale mierii ungurești și s-au străduit să-i creeze faima meritată pe deplin. Datorită acestei munci stăruitoare, cea mai mare parte a țărilor apreciază astăzi mierea ungurească și o solicită în cantități din ce în ce mai mari.

Toate acestea au îndemnat pe apicultorii noștri să amelioreze și să sporească neîncetat producția lor. În cursul ultimilor 10 ani, numărul apicultorilor „migratori" s-a triplat. Ungaria posedă păduri întinse nefolosite încă de apicultură. Pentru a încuraja deplasările, statul pune la dispoziția producătorilor mijloacele de transport recipiente etc. și le acordă înlesniri de comercializare.

Modernizarea și standardizarea echipamentului — îndrumată cu multă grijă și competență de organele guvernamentale — joacă un rol important în dezvoltarea apiculturii. A fost creat un Centru Național Cooperatist al Apiculturii care dirijează fabricarea stupilor și aprovizionează pe apicultori cu materialele necesare. Centrul Național Cooperatist a produs în ultimii zece ani circa 20.000 de stupi cu cadrul mare și planșete orizontale. Acest tip de stup asigură roiurilor excepționale condiții de dezvoltare și de producție fiind în mod special adaptat necesităților de deplasare. Stupul din Nagy-Boczondi cu 24 de cadre și planșete orizontale este foarte cunoscut și apreciat atît în Ungaria cît și în străinătate, sistemul său de aerisire permițîndu-i deplasări îndelungate.

Importante progrese au fost făcute și în domeniul reproducției și selecționării albinelor. Scopul urmărit este selecționarea albinelor dintr-o rasă unică, cu un randament important, cu o dezvoltare armonioasă. S-a reușit astfel să se găsească o specie ale cărei albine lucrătoare au trompa lungă de 6,933 milimetri. Selecționarea albinelor cu trompa lungă este necesară pentru a permite o mai bună exploatare a surselor de nectar.

A fost de asemenea creată o stațiune experimentală de reproducție în vederea înmulțirii coloniilor obținute și a reginelor a căror capacitate de fecundare este deosebit de eficace.

Folosirea izotopilor radioactivi în domeniul creșterii animalelor

Dr. STELIAN FLORESCU
de la
Institutul de cercetări zootehnice

In U.R.S.S., izotopii radioactivi sînt întrebuințați astăzi pe scară largă atît la sporirea producției agricole cît și în studiile privind creșterea animalelor. Un rol important îl joacă izotopii în stabilirea mecanismului de formare al laptelui și a părților sale componente cît și la determinarea conținutului în apă, grăsimi și carne al organismului animal.

Nu mai mică însemnătate prezintă folosirea izotopilor ca iradianți pentru creșterea temporară a sporurilor în greutate și mărirea greutății vii a animalelor de producție.

Astfel, folosirea sulfului radioactiv (S_{35}) dă putință să se stabilească viteza de creștere a firului de lînă în diferite perioade și anotimpuri. Rezultatele obținute pînă în prezent sînt deosebit de importante prin aceea că ele permit organizarea unei alimentații judicioase a oilor și înlesnesc stabilirea timpului cel mai potrivit pentru tunderea lor.

Datorită rezultatelor pozitive obținute de oamenii de știință, sfera de utilizare a izotopilor în ramura creșterii animalelor s-a lărgit simțitor. Un domeniu nou în care se folosesc izotopii radioactivi este și studiul maladiilor animalelor provocate de insuficiența macro și microelementelor din furaje. Printre aceste maladii foarte răspîndite sînt acobaltozele care fac multe victime mai ales, printre tineretul ovin și bovin. Cu ajutorul cobaltului radioactiv (Co_{60}) s-a putut studia absorbția și eliminarea cobaltului, repartizarea și concentrarea sa în diferite organe, înlesnindu-se astfel stabilirea măsurilor pentru combaterea acobaltozei.

Folosirea izotopilor P. și Ca_{45} ajută la clarificarea procesului schimbului mineral la animalele cu mare productivitate, care suferă de cele mai multe ori de o defecțiune a schimbului elementelor minerale, putîndu-se astfel interveni activ în reglementarea proceselor schimbului mineral.

Iodul radioactiv (I_{131}) este folosit cu bune rezultate în urmărirea funcționării glandei tiroide. Astfel, în timpul hiperfuncției glandei, iodul este asimilat mai intens. După cantitatea de iod radioactiv asimilat, se poate preciza gradul de funcționare al glandei și lua măsurile necesare pentru combaterea modificărilor.

Metoda izotopilor radioactivi creează perspective și în studierea mecanismului de acțiune al substanțelor insecticide asupra animalelor. Este cunoscută folosirea D.D.T.-ului în zootehnie ca preparat medical în combaterea bolilor de piele ale animalelor și a paraziților acestora. Nu erau însă complet studiate problema gradului toxic al preparatului, depunerea acestuia și termenul de evacuare din organism, precum și termenul de folosire în alimentație a cărnii animalelor tratate cu D.D.T. Pentru precizarea acestor probleme au fost întreprinse în Uniunea Sovietică cercetări folosindu-se D.D.T. marcat cu C_{14}. Experiențele făcute pe iepuri, au reușit să ducă la stabilirea dozelor pe kilogramul de greutate vie și a timpului de pătrundere și eliminare din organism și țesuturi. In continuare lucrările cercetează pătrunderea și repartizarea D.D.T.-ului în organismul vitelor cornute mari, precum și determinarea duratei eliminării acestuia din organism.

Metoda atomilor marcați este folosită și în domeniul microbiologiei. Marcarea microorganismelor permite urmărirea și localizarea microbilor din organism.

Aplicarea metodei izotopilor radioactivi în zootehnie va permite rezolvarea în scurtă vreme a unor probleme practico-teoretice, va înlesni reducerea cheltuielilor necesitate de cercetări și va duce totodată la sporirea rentabilității fermelor.

Pentru destinderea încordării în Europa, pentru rezolvarea problemei germane

Vizita de prietenie a delegației R. P. Polone în Uniunea Sovietică a constituit un nou prilej de afirmare a alianței strînse și de nezdruncinat, a prieteniei frățești dintre cele două state socialiste. După cum se arată în Declarația comună sovieto-polonă cele două părți au constatat cu satisfacție întărirea prieteniei între popoarele sovietic și polonez care constituie un factor important al păcii în Europa, cea mai bună garanție a inviolabilității frontierei apusene a Poloniei de pe Oder și Neisse. Cele două țări au arătat din nou primejdia pe care o reprezintă pentru omenire planurile războinice, urzite de politicienii vest-germani. Aceștia au început de altminteri să vorbească fățiș despre intențiile lor de a smulge Poloniei străvechile ei teritorii apusene, de a înghiți R. D. Germană și să ridice pretenții cu privire la teritorii ale Cehoslovaciei și altor țări socialiste. Dar, așa cum a spus-o răspicat N. S. Hrușciov în cuvîntarea sa rostită la mitingul de la Moscova în cinstea delegației R. P. Polone, poporul polonez poate fi sigur că are în poporul sovietic un prieten și aliat de nădejde în lupta împotriva militarismului german și a agresiunii imperialiste.

Cu același prilej, N. S. Hrușciov a arătat că U.R.S.S. socotește că a sosit timpul ca puterile care au semnat acordul de la Potsdam să renunțe la rămășițele regimului de ocupație în Berlin și astfel să se pună capăt situației în care cele trei puteri occidentale au posibilitatea de a stăpîni Berlinul occidental. Ele au transformat de altfel, această parte a capitalei R. D. Germane într-un fel de stat în stat. In ceea ce privește U.R.S.S., ea va preda R. D. Germane suverane acele funcții în Berlin pe care le mai dețin organele sovietice.

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov a avut un puternic ecou în lumea întreagă. Primele reacții ale cercurilor oficiale americane, britanice și franceze arată că acestea, nu sînt interesate în a restabili la Berlin o situație normală. Purtătorii de cuvînt ai acestor guverne s-au grăbit să declare că nu au intenția de a părăsi Berlinul occidental, pretextînd între altele că prezența celor trei puteri în Berlinul de vest nu s-ar baza pe acordul de la Potsdam ci pe „diferitele acorduri care rămîn întrutotul în vigoare".

Aceste încercări sînt însă zadarnice.

Poziția Uniunii Sovietice a găsit sprijinul delegației R. P. Polone și ea va găsi sprijinul tuturor forțelor iubitoare de pace, care văd în această inițiativă a U.R.S.S., un nou efort menit să ducă la destinderea încordării în Europa și la rezolvarea problemei germane.

Dorința de pace a popoarelor trebuie să învingă

La Geneva, în Palatul Națiunilor, s-a deschis la 10 noiembrie conferința experților țărilor membre ale Tratatului de la Varșovia și ai țărilor membre ale pactului nord-atlantic în problema măsurilor pentru preîntîmpinarea unui atac prin surprindere. După cum se știe, inițiativa convocării acestei conferințe aparține guvernului sovietic. La lucrările ei participă delegații a 10 state. Delegația U.R.S.S. la conferință este condusă de V. V. Kuznețov, prim-locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. In fruntea delegației țării noastre se află N. Gonda, director în Ministerul Afacerilor Externe.

In ședința de deschidere a actualei conferințe au vorbit despre primejdia unui atac prin surprindere atît șeful delegației sovietice, cît și șeful delegației americane. Dar în timp ce primul s-a pronunțat pentru preîntîmpinarea acestei primejdii, cel de-al doilea s-a referit la diminuarea ei.

Preîntîmpinare înseamnă luare de măsuri eficace care să facă imposibilă declanșarea neașteptată a unui atac armat. Diminuarea însă nu poate fi altceva decît o îngrădire formală a primejdiei, o măsură care n-ar duce la risipirea atmosferei de neîncredere și la frînarea cursei înarmărilor.

Delegațiile U.R.S.S. și ale celorlalte țări socialiste au mers la Geneva cu dorința sinceră de a se ajunge la o înțelegere asupra măsurilor pentru preîntîmpinarea unui atac prin surprindere. Acestui scop îi slujește propunerile făcute de Uniunea Sovietică propuneri care țin seama deopotrivă de interesele tuturor părților.

Din păcate poziția delegației S.U.A. după cum rezultă din cuvîntările rostite pînă acum, nu slujește acestui scop. In cuvîntul său, șeful delegației americane a falsificat însuși caracterul conferinței. El a căutat să reducă sarcinile conferinței exclusiv la probleme tehnice, refuzînd să examineze condițiile politice care au determinat convocarea conferinței. Dar nu se poate înlătura radical pericolul unui atac prin surprindere fără a se pune capăt politicii imperialiste „de pe poziții de forță", fără a se lua măsuri pentru încetarea înarmărilor nucleare și a înarmărilor în genere.

Totodată conducătorii americani și aliații lor vădesc intenția de a aduce Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste într-o situație care să pună în pericol securitatea acestor țări. Propunerea americană cere ca întreg teritoriul Uniunii Sovietice și al Statelor Unite să fie deschis inspecției aeriene, dar nu și teritoriul unor țări ale blocului agresiv nord atlantic, unde, după cum se știe — se desfășoară, cu sprijinul americanilor, o vie înarmare.

Actuala conferință își va atinge scopul numai dacă toți participanții ei vor porni de la principii juste, sănătoase, care să țină seama în mod echitabil de interesele tuturor părților. Popoarele așteaptă ca la Geneva să învingă cauza păcii și a bunelor relații între state.

Ocrotirea sănătății populației rurale în Republica Democrată Germană

La 8 iulie 1954, Consiliul de Miniștri al Republicii Democrate Germane a publicat „Hotărîrea privitoare la continua dezvoltare a ocrotirii sănătății populației" care, între altele, prevede următoarele:



Caravană sanitară pentru populația rurală.

„Ingrijirea sănătății populației rurale necesită continuarea măsurilor luate pînă acum: înființarea de noi dispensare cu posibilități de tratament ambulatoriu și centre de consultații — dispensare rurale, puncte rurale deservite de o soră și puncte sanitare — dezvoltarea continuă a staționarelor existente, îmbunătățirea condițiilor de igienă la țară, organizarea unei largi campanii de educație sanitară și îmbunătățirea transportului bolnavilor efectuat de Crucea Roșie Germană".

Populația rurală a depins înainte și mai depinde și azi, într-o mare măsură, de asistența medicală acordată de un medic de țară care practică medicina generală. Pentru asistența medicală suplimentară, organele de stat pentru ocrotirea sănătății din R.D.G. au înființat dispensare rurale. Un astfel de dispensar rural mai mare dispune de 2-3 servicii medicale, precum și de două servicii stomatologice, de un laborator, de instalație röntgen, precum și de instalații de electro și hidroterapie. El deservește 6.000—12.000 de locuitori. Dacă situația locală o cere, pe lîngă dispensar mai funcționează o maternitate cu 5—15 paturi.

In afară de dispensarele rurale înființate, s-a mai creat și o deasă rețea de puncte rurale, deservită de surori, care constituie cele mai mici unități sanitare de la țară. Fiecare dintre aceste unități deservește 1.000—2.000 de locuitori. In aceste unități dau consultații medicii și stomatologii de la cel mai apropiat spital sau dispensar rural. Pentru a scuti pe locuitorii satelor de drumul, adeseori lung, pînă la spital, medicii specialiști de la spitalele mai mari dau consultații și în dispensarele rurale. In afară de aceasta, există caravane röntgen, cu ajutorul cărora se efectuează examenul radiologic al întregii populații rurale. Au fost organizate caravane stomatologice și instrumentarii dentare transportabile, care asigură examinarea și tratamentul stomatologic al școlarilor.

In domeniul igienii (igiena comunală, prevenirea și combaterea epidemiilor, igiena școlară și alimentară) există în toate regiunile institute de igienă la care sînt încadrați pentru munca la orașe și sate, inspectori de igienă. Acești inspectori conduc colectivele de igienă înființate de Crucea Roșie Germană, alcătuite din voluntari.

Colectivele de igienă au numeroase sarcini, îndeosebi la sate: ele trebuie să controleze dacă populația respectă dispozițiile privitoare la igienă, avînd totodată îndatorirea să îngrijească și de îmbunătățirea aprovizionării cu apă potabilă, ș.a.m.d. Desfășurînd o intensă muncă de lămurire, ele contribuie la îmbunătățirea condițiilor de igienă a populației, a locuințelor, a grajdurilor, precum și la înfrumusețarea aspectului satului. O deosebită importanță prezintă igiena grajdurilor, de care depinde obținerea unui lapte de bună calitate și fără bacili t.b.c., prin aceasta asigurîndu-se într-o bună măsură ocrotirea sănătății copiilor.

Organizarea acestei munci de lămurire revine conducătorului secțiunii de ocrotire a sănătății a Consiliului raional (medic rural) a cărui activitate se desfășoară în strînsă colaborare cu Crucea Roșie Germană și cu alte organizații obștești ca, de pildă, Organizația Femeilor Democrate, Organizația de Tineret și Asociația pentru Răspîndirea Științei și Culturii.

Așa-zisele „săptămîni ale curățeniei" organizate anual în fiecare raion, sînt foarte populare și asigură obținerea unor frumoase rezultate. In aceste perioade se revăd toate instalațiile sanitare, folosindu-se, în același timp, toate metodele de lămurire enumerate.

Spre a atrage tot mai mulți medici și personal medical mediu să-și exercite profesiunea la țară, medicii, stomatologii, farmaciștii și surorile, salariați ai statului, primesc, pe lîngă salariul de bază, un supliment special în cazul cînd își exercită profesiunea lor într-un centru rural.



Ora de consultație la un dispensar sătesc.

La Consiliul Central al Sindicatului muncitorilor sanitari există un colectiv de muncă pentru ocrotirea sănătății și protecția muncii la țară, care se ocupă în permanență cu îmbunătățirea ocrotirii sănătății în mediul rural, supunînd în acest scop propuneri organelor de stat.

„Academia de Igienă Socială, Igiena Muncii și Perfecționarea Medicilor" are în mediul rural o filială a Institutului și pentru ocrotirea sănătății, însărcinată cu cercetarea necesităților speciale ale ocrotirii sănătății populației rurale.

In concluzie, se poate spune că, începînd de la cele mai înalte foruri, ca Ministerul pentru Ocrotirea Sănătății, sindicate, Crucea Roșie Germană, academii și sfîrșind cu medicii și surorile din comunele rurale și numeroșii voluntari, în R.D.G. se fac toate eforturile pentru îmbunătățirea sistematică a ocrotirii sănătății, spre binele populației rurale.

Crește rețeaua instituțiilor sanitare în R. D. Vietnam

In 1939 în orașele mari din nordul Vietnamului nu existau decît 47 spitale și dispensare, iar regiunile muntoase nu dispuneau de nici o instituție medicală.

In prezent în R. D. Vietnam funcționează 386 spitale, policlinici, dispensare și alte centre medicale. Din acestea, 222 se află la sate, iar 20 în regiunile muntoase.

Spitalele din Hanoi sînt utilate astăzi cu cel mai modern aparataj, furnizat de țările prietene. Au fost create numeroase secții de ortopedie, traumatologie și neurochirurgie, care nu existau pe vremea ocupației colonialiste. Un număr de 15 spitale au fost dotate cu săli de radiologie, chirurgie și laboratoare. Policlinicile sînt încadrate cu un personal medical cu o înaltă calificare.

NEGRU PE ALB

Artileria lui Cian Kai-și a bombardat teritoriul R. P. Chineze cu obuze încărcate cu gaze toxice.

Cînd ei, cuprinși de disperare,
Recurg la gaze-otrăvitoare,
E o dovadă, negreșit,
Cît este Cian de... „otrăvit".

SPORT

Tot mai mulți membri în U. C. F. S.

Anul acesta, obiectivul principal care a stat în fața activiștilor sportivi a fost de a atrage un număr cît mai mare de oameni ai muncii pe terenurile de sport, care să devină membri activi în organizația de masă, Uniunea de Cultură fizică și sport. Acum, cînd ne mai despart doar cîteva săptămîni pînă la sfîrșitul anului 1958, putem spune, că acolo unde s-a desfășurat o activitate intensă în această privință, s-au obținut rezultate frumoase. De pildă, activiștii sportivi din regiunea Baia Mare au putut raporta recent, că au îndeplinit și depășit angajamentul luat de a înscrie 85.000 de membri în U.C.F.S. Este o cifră care face cinste mișcării sportive din această regiune, unde activează în prezent 268 de colective, dintre care mare parte sînt din mediul sătesc. Aci, activitatea sportivă cunoaște o dezvoltare deosebită și printre colectivele fruntașe, putem cita cel al gospodăriei agricole colective „Drapelul Roșu" din comuna Berveni, raionul Carei, care are o echipă de fotbal în campionatul raional, o echipă de volei ca și numeroase elemente talentate care practică șahul, oina etc. De asemenea, echipa de volei a colectivului „Avîntul" din comuna Băsești, raionul Cehul Silvaniei, a cîștigat faza regională a „Spartachiadei de Vară" pe 1958 și s-a calificat pentru faza finală de la București. Membrii acestui colectiv mai practică atletismul, fotbalul.

Printre colectivele sportive din regiunea Baia Mare cu o frumoasă activitate se numără și „Recolta" care reprezintă pe muncitorii de la gospodăria agricolă de stat și centrul mecanic din Carei. Membrii acestui colectiv desfășoară o activitate sportivă multilaterală cu rezultate meritorii. Astfel, echipa de fotbal activează în campionatul republican divizia C, unde este clasată pe locul 3 în seria a 5-a. Aceasta a obținut săptămîna trecută o frumoasă victorie, întrecînd la Oradea cu 2—0 echipa locală „Rapid". Apoi, echipa de handbal (băieți) s-a clasat pe locul 2 în campionatul regional, iar echipele de volei (băieți și fete) au ocupat același loc în campionatul regiunii Baia Mare.

In regiunea Baia Mare, la Spartachiade de Vară au participat peste 11.000 de tineri, care au obținut rezultate frumoase. Și aci s-au remarcat foarte multe elemente din mediul sătesc, ca atleții Doboș Iuliu și Viorica Vass din comuna Nicula, raionul Satu Mare, sau ca trîntașul Francisc Dragoș de la G.A.C. „Viață Nouă" din Sighet, care a cucerit titlul de campion regional. De asemenea, echipa de oină din Tîrgul Lăpuș, a cîștigat faza regională și la finala care s-a desfășurat la București, a ocupat locul 2.

★

Iată rezultatele cu care sportivii și activiștii sportivi din regiunea Baia Mare se pot mîndri. Sînt rezultatele unei munci care trebuie continuate cu și mai multă asiduitate pentru ca numărul de membri în U.C.F.S. să crească neconțenit.

M. LERESCU

La 15 noiembrie începe

Al doilea concurs radiofonic „Cine știe, ne scrie"

După încheierea primului concurs „Cine știe, ne scrie", pe adresa Radio-Televiziunii Romîne au sosit sute de scrisori, prin care atît participanții, cît și alți oameni ai muncii de la sate, cereau să mai fie organizate astfel de concursuri întrucît sînt folositoare.

Ținînd seama de propunerile primite, Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Radio-Televiziunea Romînă, organizează cel de al II-lea concurs „Cine știe, ne scrie" cu începere de la data de 15 noiembrie.

Acest concurs va avea 6 etape și 48 de întrebări din toate sectoarele agriculturii. La el pot lua parte toți colectiviștii, membrii cooperativelor agricole de producție, întovărășiții, țăranii muncitori cu gospodării individuale, precum și muncitorii din gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare. Nu pot lua parte cadrele tehnice și funcționarii.

Intrebările, cîte opt în fiecare etapă, vor fi difuzate în limbile: romînă, maghiară și germană.

In limba romînă întrebările vor fi difuzate sîmbătă la ora 19,15 pe programul I și vor fi repetate duminica la ora 7,20 pe programul II.

In limba maghiară întrebările vor fi difuzate duminica la ora 8,30 pe stațiile de radio cu lungimile de undă de de 397 și 261/330 metri.

In limba germană întrebările vor fi difuzate duminică la ora 8,45 pe stațiile de radio cu lungimile de undă de 397 și 261/330 metri.

Pentru a veni în ajutorul participanților la concurs, comisia de organizare a întocmit o listă de cărți și reviste care pot fi găsite la bibliotecile sătești și din care, cu puțină osteneală, oricine poate afla răspuns la întrebările puse. Iată această listă:

I. Pentru consolidarea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii, pentru sporirea producției agricole — expunere făcută la consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii de tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej.

II. Manualele în sprijinul lectorilor și cursanților din cadrul învățămîntului agro-silvic de masă, apărute în 1958 și anume: 1) Cultura plantelor de cîmp; 2) Lecții agrotehnice; 3) Cultura pomilor și arbuștilor fructiferi; 4) Cultura viței de vie și prepararea vinului; 5) Creșterea animalelor; 6) Lecții pentru ridicarea calificării profesionale a mecanizatorilor din S.M.T. și G.A.S.

III. Colecțiile revistelor cu caracter agricol și anume: 1) Probleme agricole; 2) Grădina, via și livada; 3) Apicultura; 4) Mecanizarea și electrificarea agriculturii; 5) Probleme zootehnice și veterinare.

IV. Calendarul țărănimii muncitoare

Concursul este dotat cu următoarele premii: 10 PREMII I; 20 DE PREMII II; 30 DE PREMII III; 200 DE MENȚIUNI.

Cîștigătorilor li se vor atribui: aparate de radio, biciclete, stofă de haine, pături de lînă și alte obiecte.

Premiile se vor acorda acelor participanți care vor răspunde la un număr cît mai mare de întrebări și vor întruni cele mai multe puncte.

Răspunsurile la întrebări vor trebui să fie expediate cel mai tîrziu marțea, după fiecare emisiune-concurs, pe adresa: Radio-Televiziunea Romînă, strada Alexandru Popov nr. 62 București. Pentru concursul „CINE ȘTIE, NE SCRIE". O dată cu primele răspunsuri participanții sînt rugați să indice și ocupația lor.

Primele 8 întrebări din concurs se vor difuza în limba romînă sîmbătă 15 noiembrie la ora 19,15 pe programul I și vor fi repetate duminică 16 noiembrie la ora 7,20 pe programul II.

Tot duminică 16 noiembrie se vor difuza aceleași întrebări în limba maghiară la ora 8,30 pe stațiile de radio cu lungimele de undă de 397 și 261/330 metri și în limba germană la ora 8,45 pe aceleași stații.

Pregătiți-vă din vreme pentru a intra în concurs începînd cu prima etapă.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".